

EUROOPA PARLAMENT

2014–2019

Istungidokument

A8-0019/2014

15.10.2014

RAPORT

majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta ja 2014. aasta
prioriteetide rakendamise kohta
(2014/2059(INI))

Majandus- ja rahanduskomisjon

Raportöör: Philippe De Backer

Arvamuse koostajad (*):
Nils Torvalds, eelarvekomisjon;
Sergio Gutiérrez Prieto, tööhõive- ja sotsiaalkomisjon

(*): Kaasatud komisjonid – kodukorra artikkel 54

SISUKORD

lehekülg

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
EELARVEKOMISJONI ARVAMUS(*).....	27
TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS(*).....	31
KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS.....	44
SISETURU- JA TARBIJAKAITSEKOMISJONI ARVAMUS	48
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	53

(*) Kaasatud komisjonid – kodukorra artikkel 54

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta ja 2014. aasta prioriteetide rakendamise kohta (2014/2059(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 121 lõiget 2 ja artiklit 136,
- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut, eriti selle artiklit 3,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2011. aasta määrust (EL) nr 1175/2011, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta¹,
- võttes arvesse nõukogu 8. novembri 2011. aasta direktiivi 2011/85/EL liikmesriikide eelarveraamistiku nõuete kohta²,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2011. aasta määrust (EL) nr 1174/2011 euroalal esineva ülemäärase makromajandusliku tasakaalustamatuse korrigeerimiseks võetavate täitemeetmete kohta³,
- võttes arvesse nõukogu 8. novembri 2011. aasta määrust (EL) nr 1177/2011, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1467/97 ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta⁴,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2011. aasta määrust (EL) nr 1176/2011 makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamise ja korrigeerimise kohta⁵,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2011. aasta määrust (EL) nr 1173/2011 eelarvejärelevalve tõhusa rakendamise kohta euroalal⁶,
- võttes arvesse komisjoni 6. detsembri 2012. aasta teatist „Tegevuskava maksupettuste ja maksudest kõrvalehoidumise vastase võitluse tõhustamiseks” (COM(2012)0722),
- võttes arvesse oma 13. märtsi 2013. aasta resolutsiooni troika rolli ja tegevuse kohta⁷,
- võttes arvesse oma 5. veebruari 2013. aasta resolutsiooni VKEde rahastamisvõimaluste

¹ ELT L 306, 23.11.2011, lk 12.

² ELT L 306, 23.11.2011, lk 41.

³ ELT L 306, 23.11.2011, lk 8.

⁴ ELT L 306, 23.11.2011, lk 33.

⁵ ELT L 306, 23.11.2011, lk 25.

⁶ ELT L 306, 23.11.2011, lk 1.

⁷ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2014)0240.

parandamise kohta¹,

- võttes arvesse oma 25. veebruari 2014. aasta resolutsiooni ühtse turu juhtimise kohta Euroopa 2014. aasta poolaasta raames²,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2013. aasta määrust (EL) nr 473/2013 euroala liikmesriikide eelarvekavade seire ja hindamise ning nende ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimise tagamise ühiste eeskirjade kohta³,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2013. aasta määrust (EL) nr 472/2013, millega tugevdatakse majanduse ja eelarve järelevalvet euroala liikmesriikide üle, millel on või võivad tekkida tõsised raskused finantsstabiilsuse tagamisel⁴,
- võttes arvesse komisjoni 2. juuni 2014. aasta teatist 2014. aasta riigipõhiste soovitude kohta (COM(2014)0400),
- võttes arvesse oma 25. veebruari 2014. aasta resolutsiooni majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta ning 2014. aasta majanduskasvu analüüsi tööhõive- ja sotsiaalaspektide kohta⁵,
- võttes arvesse liikmesriikide parlamentide esindajatega peetud arutelu Euroopa poolaasta 2014. aasta prioriteetide rakendamise üle,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006,
- võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Suunised selle kohta, kuidas rakendada määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 23 kohaseid meetmeid Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide tõhususe sidumiseks usaldusväärse majandusjuhtimisega” (COM(2014)494 final, 30.07.2014),
- võttes arvesse oma 14. septembri 2011. aasta⁶ ja 16. jaanuari 2014. aasta⁷ resolutsioone ELi kodutuse kaotamise strateegia kohta,
- võttes arvesse oma 25. veebruari 2014. aasta resolutsiooni ühtse turu juhtimise kohta

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0036.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2014)0130.

³ ELT L 140, 27.5.2013, lk 11.

⁴ ELT L 140, 27.5.2013, lk 1.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2014)0129.

⁶ ELT C 51 E, 22.2.2013, lk 101.

⁷ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2014)0043.

Euroopa 2014. aasta poolaasta raames¹,

- võttes arvesse komisjoni 13. novembri 2013. aasta aruannet pealkirjaga „Majanduskasvu ja tööhõive ühtne turg: liikmesriikides tehtud edusammude ja järeljäänud tõkete analüüs – panus 2014. aasta majanduskasvu analüüsi” (COM(2013)0785),
 - võttes arvesse komisjoni 2. juuni 2014. aasta teatist „2014. aasta Euroopa poolaasta: riigipõhised soovitusel – majanduskasv” (COM(2014)0400),
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52,
 - võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit ning eelarvekomisjoni, tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni, keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni ning siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni arvamusi (A8-0019/2014),
- A. arvestades, et fiskaalne jätkusuutlikkus ning ELi fiskaalse ja makromajandusliku järelevalveraamistiku arukas järgimine on majandus- ja rahaliidu (EMU) nõuetekohase toimimise jaoks hädavajalik;
- B. arvestades, et tõelise EMU saavutamiseks on vaja liikmesriikide makromajandus- ja eelarvepoliitika tõhustatud koordineerimist ning komisjoni juhitud terviklikku euroala poliitikat;
- C. arvestades, et Euroopa poolaastal on liikmesriikide majandus- ja eelarvepoliitika koordineerimisel väga oluline roll;
- D. arvestades, et üldise töötuse ja eelkõige noorte töötuse suurenemine on endiselt oluline oht majanduslikule ja sotsiaalsele stabiilsusele ning lähenemisele ELis;
- E. arvestades, et noorte töötusega tuleb tegeleda ennetavalt ning seejuures tõhustada ja laiendada selle valdkonna eest vastutavate siseriiklike asutuste vahelist praegust koostööraamistikku;
- F. arvestades, et olukorras, mida iseloomustavad püsivalt kõrge võlatase ja töötuse määr ning madal SKP nominaalkasv ja sihttasemest oluliselt madalam inflatsioon, samuti vaesuse ohus elavate inimeste suur arv, väljakutsed seoses vananeva ühiskonna ja töökohtade loomise toetamisega, eelkõige noorte jaoks, peab eelarve konsolideerimine jätkuma majanduskasvu soodustaval ja diferentseeritud viisil;
- G. arvestades, et Euroopa poolaasta aluspõhimõte on liikmesriikide majandusliku solidaarsuse kohustus ning et riikide vastutus on proportsionaalne nende panusega liidu üldistesse majandustulemustesse;
- H. arvestades, et Euroopa Ülemkogu kehtestas käesoleva aasta Euroopa poolaasta prioriteedid märtsis ja need kinnitati uuesti juunis; arvestades, et rõhk on meetmetel, mis suurendavad konkurentsivõimet ning toetavad töökohtade loomist ja võitlust töötuse vastu, ning selliste reformide järelmeetmetel, mis parandavad majanduse rahastamist ja

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2014)0130.

tööturgude toimimist;

- I. arvestades, et strateegia „Euroopa 2020” on üks osa ELi vastusest ülemaailmsele majanduskriisile ja tulevastele probleemidele, ning arvestades, et komisjon tunnustab, et enamik strateegia „Euroopa 2020” eesmärkidest jääb täitmata;
- J. arvestades, et ülemaailmne finantskriis ning pangandus- ja võlakriis ELis on märkimisväärselt raskendanud väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEde) juurdepääsu rahalistele vahenditele;
- K. arvestades, et Euroopa Parlament on korduvalt taotlenud juhtimisraamistiku tugevdamist;
- L. arvestades, et ühtne turg, eelkõige teenuste valdkonnas, ei toimi täielikult;
- M. arvestades, et pärast kuus aastat kestnud majanduskriisi ja negatiivseid kasvunäitajaid on majandus aeglaselt taastumas ja 2015. aastaks jõuab taastumine eeldatavasti kõigisse liikmesriikidesse; arvestades, et komisjoni prognooside kohaselt on majanduse taastumine veel vaevaline ning kodanike tööhõivet puudutavate ja sotsiaalsete nõudmiste täitmiseks ning tootlikkuse ja konkurentsivõime taastamiseks peavad reformid jätkuma; arvestades, et komisjon tunnustab, et ELi paljudes osades valitseb rusuv sotsiaalne olukord, töötus on saavutanud enneolematu mõõtme ning erinevused piirkondade ja liikmesriikide vahel suurenevad; arvestades, et meetmed selle tööhõivealase ja sotsiaalse olukorra parandamiseks aitaksid suurendada konkurentsivõimet ja majanduskasvu väljavaateid;
- N. arvestades, et vaatamata väikesele langusele on ELi töötuse ja noorte töötuse määr ikka veel väga murettekitav (ELi 28 liikmesriigis 25,005 miljonit töötut 2014. aasta juuni seisuga ja 5,06 miljonit töötut noort 2014. aasta juuli seisuga); arvestades, et lisaks sellele kujutavad erinevused liikmesriikide üldise ja noorte töötuse määrade vahel (5% töötuid Austrias, kuid 27,3% Kreekas; 9,3% töötuid noori Austrias, kuid 53,8% Hispaanias) suurt ohtu ELi majanduse stabiilsusele ja Euroopa sotsiaalsele ühtekuuluvusele;
- O. arvestades, et komisjon rõhutab innovatsiooni, teadus- ja arendustegevuse rolli lisandväärtuse loomisel ning asjaolu, et kasvav oskuste nõudlusele mittevastavus mõjutab eeskätt teadmuspõhiseid sektoreid;
- P. arvestades, et tööturu killustatus on praegu üks suurimaid ebavõrdsuse tekitajaid liikmesriikide ja eri sektorite vahel; arvestades, et seda näitavad erinevused tööhõivele juurdepääsus (sh suured takistused tööturule sisenemisel), töötingimustes ja palgatasemes, mis on mõnikord ebapiisav inimväärse elatustaseme tagamiseks, ning suurenev lõhe madala ja kõrge kvalifikatsiooniga töö vahel, mis võib takistada liikumist tööturul; arvestades, et sellise killustumise lõpetamiseks on vaja jätkata reformidega;
- Q. arvestades, et miinimumpalga kehtestamine on liikmesriikide pädevuses;
- R. arvestades, et töötingimusi, diskrimineerimist ning töötervishoidu ja tööohutust käsitlevad ELi õigusaktid annavad töötajatele kaitse ärakasutamise ja diskrimineerimise

vastu ning aitavad lihtsustada elanikkonnarühmade, näiteks naiste ja puuetega inimeste tööturule kaasamist; arvestades, et tööõnnetuste ja kutsehaiguste maksumus moodustab hinnanguliselt 2,6–3,8% SKPst, samas kui hinnangute kohaselt toob iga töötavishoiu ja tööohutuse standardite rakendamisele kulutatud euro ettevõtjatele tagasi 2,2 eurot;

- S. arvestades, et majandus- ja finantskriis on toonud esile mõne liikmesriigi rahanduse ebakindluse;
- T. arvestades, et mõned liikmesriigid on kriisi vastu võitlemiseks avaliku sektori kulutusi järsult kärpinud ning samal ajal on töötuse kasvuga kaasnenud suurem nõudlus sotsiaalkaitse järele; arvestades, et liikmesriikide eelarvest sotsiaalkindlustuseks tehtavad eraldised on veelgi suurema surve all, kuna laiaulatusliku töökohtade kadumise ja palgakärbete tõttu on vähenenud maksulaekumine, mis ohustab tõsiselt Euroopa sotsiaalset mudelit;
- U. arvestades, et komisjon on tunnistanud, et kriisi ja mitme ELi liikmesriigi majandusliku olukorra tõttu järgitud kokkuhoiupoliitikal on olnud majanduskasvule ja sotsiaalsetele aspektidele negatiivne mõju, nagu on märgitud 2. juuni 2014. aasta teatises (COM(2014)0400): „Kriisi ja poliitikameetmete tagajärjed, mis mõjutavad majandus- ja sotsiaalset olukorda, avalduvad ka ebavõrdsuse määras. Teatavat liiki töötuse struktuur, piiratud juurdepääs haridusele ja tervishoiule, teatavad maksusoodustusreformid – need kõik võivad mõjutada ühiskonna kõige haavatavamad osa eri viisidel”;
- V. arvestades, et ELi toimimise lepingu artiklis 9 on sätestatud: „Oma poliitika ja meetmete määratlemisel ja rakendamisel võtab liit arvesse kõrge tööhõive taseme edendamise, piisava sotsiaalse kaitse tagamise, sotsiaalse tõrjutuse vastase võitluse ning hariduse, koolituse ja inimeste tervise kaitse kõrge tasemega seotud nõudeid”, ning arvestades, et on oluline nimetatud horisontaalset klauslit kõigis poliitikavaldkondades piisaval määral rakendada, et saavutada ELi lepingu artiklis 3 sätestatud eesmärgid; arvestades, et ELi toimimise lepingu artiklis 174 on sätestatud: „Selleks et edendada oma igakülgset harmoonilist arengut, töötab liit välja ja rakendab meetmeid majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse tugevdamiseks. [...] pööratakse erilist tähelepanu maapiirkondadele, tööstuslikust üleminekust mõjutatud piirkondadele ja regioonidele, kus valitsevad rasked ja püsivad ebasoodsad looduslikud või demograafilised tingimused, näiteks väga väikese rahvastikutihedusega põhjapoolseimatele piirkondadele, saartele, piiriülestele ja mäestikualadele”;
- W. arvestades, et ainult 7,5 miljonit inimest ehk 3,1% ELi tööjõust töötab praegu teises liikmesriigis, ning arvestades, et noored on kõige liikuvam rühm;
- X. arvestades, et kriisi tagajärjel on VKEdel ja mikroettevõtjatel väga kulukas ja raske rahastamisele juurde pääseda, mis pärsib nende kasvu- ja töökohtade loomise võimet; arvestades, et komisjon ja liikmesriigid peavad seetõttu toetama VKEde arengut, et edendada ELis strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide kohaselt arukat, jätkusuutlikku ja kaasavat majanduskasvu ning kvaliteetseid töökohti;
- 1. võtab teadmiseks analüüsi, mille kohaselt on ELi majanduse elavnemine kahe eelmise aasta jooksul olnud lootustandev, ja on mures 2014. aasta esimesest kvartalist alates toimunud aeglustumise pärast olukorras, kus on jõutud null-alampiirini ja väga madal

inflatsioonimäär on muutunud üldiseks; kordab siiski, et elavnemine on väga habras ja ebahütlane ning seda tuleb säilitada, et saavutada keskpikas perspektiivis suurem majanduskasv ja tööhõive;

2. rõhutab, et majanduse elavnemise taaskäivitamiseks ja toetamiseks on kiiresti vaja ambitsioonikat algatust, mis käivitaks investeeringuid kogu ELis; palub komisjonil kiiresti käivitada 300 miljardi eurose Euroopa investeerimisprogrammi vastavalt Jean-Claude Junckeri ettepanekule, et soodustada Euroopa majanduskasvu elavnemist lühikeses perspektiivis;
3. täheldab, et majanduspoliitika olulisimad eesmärgid on liikmesriikide konkurentsivõime taastamine ja töötuse vähendamine;
4. rõhutab, et tuleb kiiresti hakata tegelema probleemidega praeguses majandusolukorras, mida iseloomustab väga aeglaselt kasvav SKP (see jäi euroalal stabiilseks ja kasvas ELi 28 liikmesriigis 2014. aasta teises kvartalis 0,2%), märkimisväärselt madal inflatsioon (2014. aasta augustis oli see 0,3%, mis on madalaim tase alates novembrist 2009) ja lubamatult kõrge töötus (juulis 2014 oli see euroalal 11,5% ja ELi 28 liikmesriigis 10,2%);
5. nõuab veelkord tungivalt, et komisjon tagaks konkreetsete soovitude esitamise liikmesriikidele, sealhulgas kohandamisprogrammidega liikmesriikidele ja kogu ELile, nii et need ei käsitleks ainult eelarve konsolideerimist, vaid ka struktuurireforme, mis toovad kaasa tegeliku, jätkusuutliku ja sotsiaalselt tasakaalus majanduskasvu, tööhõive, suurema konkurentsivõime ja lähenemise;
6. võtab teadmiseks kaugeleulatuvad struktuurireformid, mida makromajanduslikes kohandamisprogrammides osalevad liikmesriigid on ellu viinud; peab kahetsusväärseks, et ülejäänud euroala liikmesriigid on oma majanduse ajakohastamisel vähem innukad, mis on üks põhjusi, miks jätkusuutliku kasvu väljavaated keskmises ja pikas perspektiivis on kesised;
7. peab kahetsusväärseks asjaolu, et euroala ja EL võivad majanduslike väljavaadete ja võimaluste osas teistest piirkondadest veelgi maha jääda, mis tähendab, et EL on nii ELi seest kui ka väljastpoolt tulevate investeeringute jaoks vähem atraktiivne;
8. rõhutab, et finants-, riigivõla- ja konkurentsivõime kriisi ei ole võimalik lahendada ainult leebe rahapoliitikaga; rõhutab seetõttu, kui tähtis on jätkata põhjalike, tasakaalustatud ja sotsiaalselt jätkusuutlike struktuurireformide elluviimist majanduskasvu ja töökohtade loomise nimel; kordab sellega seoses, et EL ei saa võistelda ainult hinnaga, vaid peab investerima palju rohkem teadus- ja arendustegevusse, tööstusarengusse, haridusse, oskustesse ja ressursitõhususse nii riiklikul kui ka Euroopa tasandil; tuletab meelde, et struktuurireformide ning riigi- ja erasektori võla vähendamise eesmärk peaks olema just see, et oleks võimalik keskenduda jätkusuutlikku majanduskasvu soodustavale poliitikale ning seeläbi luua uusi töökohti ja võidelda vaesuse vastu; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kasutama senisest enam ära toetuspankade potentsiaali, et elavdada majandust Euroopa Liidus;
9. tuletab meelde, et strateegia „Euroopa 2020” prioriteedid ja eesmärgid, nagu võitlus

vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu, jäävad kehtima ning neid tuleks rakendada;

10. rõhutab taas kord asjaolu, et mitme euroala liikmesriigi ülemäärane võlatase mitte ainult ei takista majanduskasvu, vaid asetab ka väga suure koorma tulevaste põlvkondade õlgadele; tunneb jätkuvalt muret, et erasektori ülemäärast võlataset ei ole õnnestunud vähendada;
11. toonitab seetõttu asjaolu, et liikmesriigid peaksid majanduspoliitika ja reformide väljatöötamisel pöörama erilist tähelepanu sellele, millist mõju need avaldavad praegusele põlvkonnale ja tulevastele põlvkondadele, kaasa arvatud nende vajaduste heade elamistingimuste ja tööhõivevõimaluste järele; on seisukohal, et meie ühiskondade tulevikku ei tohi ohtu seada praegu tegemata jäetavate otsuste ja tehtavate poliitiliste vigadega;
12. tunneb heameelt selle üle, et Jean-Claude Juncker tegi Euroopa Komisjoni uuele koosseisule mõeldud poliitilistes suunistes teatavaks lubaduse suurendada ELi investeringuid 300 miljardi euro võrra;
13. rõhutab asjaolu, et EMU pole kaugeltki lõpule viidud, ning tuletab komisjonile meelde tema kohustusi ja lubadusi võtta arvesse makromajanduslikku tasakaalustamatust ELis ja eelkõige euroalal, et parandada majanduse ja eelarvete koordineerimist ning ELi konkurentsivõimet; väljendab seetõttu heameelt komisjoni ametisseastuva presidendi lubaduse üle viia ellu 5. detsembri 2012. aasta aruande „Tõelise majandus- ja rahaliidu suunas” tegevuskava;
14. kutsub komisjoni veel kord üles esitama ettepanekuid selle kohta, kuidas põhjaliku ja tõelise EMU loomise tegevuskava suuniste kohaselt viia kiiresti lõpule EMU rajamine; märgib, et EMU rajamine tuleks lõpule viia ühenduse meetodi alusel; kordab nõudmist, et lähenemissuuniseid käsitlev õigusakt võetaks vastu seadusandliku tavamenetluse raames, et kehtestada kindlaks ajaks väga piiratud arv kõige kiireloomulisemate reformimeetmete eesmärke, ning kordab nõudmist, et liikmesriigid tagaksid riiklike reformiprogrammide tuginemise eespool nimetatud lähenemissuunistele ning neid programme kontrolliks komisjon; palub liikmesriikidel võtta kohustuseks oma riiklikud reformiprogrammid täiel määral ellu viia; teeb ettepaneku, et selle põhjal võiksid liikmesriigid astuda ELi institutsioonidega lähenemispartnerlusse, mis võiks hõlmata reformimise tingimuslikku rahastamist; kordab, et sellise tugevama majandusliku koostööga peaks kaasnema stiimulipõhine finantsmehhanism; on seisukohal, et igasugune täiendav rahastamine või vahendid, näiteks solidaarsusmehhanism, peavad olema ELi eelarve lahutamatu osa, kuid jääma väljapoole kokkulepitud mitmeaastase finantsraamistiku piirmäärasid;
15. palub sellega seoses tulevasel komisjonil esitada ettepaneku euroala ühtse välisesinduse kohta ELi toimimise lepingu artikli 138 kohaselt, et oleks olemas tõhus euroala, millel on ühine seisukoht selle esinduse pädevusse kuuluvates küsimustes; tuletab meelde, et vahetult enne, kui Euroopa Parlament valis teisipäeval, 15. juulil 2014 komisjoni uue presidendi, lubas ta oma kõnes, et „Bretton Woodsi institutsioonides esindab EMUt ja eurot üks esimees, üks asukoht ja üks hääl ”;
16. palub sellega seoses tulevasel komisjonil muu hulgas esitada ettepaneku euroala ühtse

välisesinduse kohta ELi toimimise lepingu artikli 138 kohaselt ning samuti esitada aruande, mida lubati majanduse juhtimist käsitleva kahe seadusandliku akti paketi tegevuskavas „Tõelise majandus- ja rahaliidu suunas” ning milles käsitletakse liidu praeguse fiskaalraamistiku pakutavaid võimalusi investeringuvajaduste tasakaalustamiseks eelarvedistsipliini eesmärkidega;

17. palub komisjonil tugevdada Euroopa poolaasta protsessi, tagades muu hulgas selle, et soovitude koostamiseks ja järelmeetmeteks eraldatakse piisavalt aega ja vahendeid, mis aitab tagada, et soovitud on ELi ja riikliku tasandi majanduspoliitika kujundamiseks võimalikult asjakohased; kutsub komisjoni üles esitama ettepanekuid selle kohta, kuidas Euroopa poolaasta soovitusi siduvamaks muuta; rõhutab, kui oluline on Euroopa Parlamendi varajane ja võimalikult ulatuslik kaasamine, et oleks välistatud legitiimsuse defitsiit poliitilises arvamuse kujundamise protsessis, võttes arvesse parlamendi järjest olulisemat ja siduvamat funktsiooni;
18. on seisukohal, et tuleb tugevdada riikide parlamentide vastutust riigipõhiste soovitude eest; palub komisjonil näha ette võimalus tutvustada riigipõhiseid soovitusi riikide parlamentides, enne kui need nõukogus vastu võetakse;
19. võtab teadmiseks komisjoni 2014. aasta riigipõhiste soovitude paketi; võtab teadmiseks komisjoni hinnangu, et eelarve konsolideerimise ja struktuurireformide säilitamise osas on saavutatud teatavaid edusamme, eriti tööturu, pensioni- ja tervishoiusüsteemide ajakohastamisel;
20. võtab sellega seoses teadmiseks riigipõhiste soovitude heakskiitmise Euroopa Ülemkodus ning nõukogu soovitud, eriti konkreetsed soovitud euroala kohta;
21. juhib tähelepanu asjaolule, et finantsabi programmide edu tagamiseks on vaja solidaarsust ja tingimuslikkust, tugevat vastutustunnet ja tahet reforme ellu viia; tuletab komisjonile meelde, et ta viiks majanduse juhtimist käsitleva kahe seadusandliku akti paketi (määrus (EL) nr 472/2013) tulenevad juriidilised kohustused käimasolevate kohandamisprogrammidega täielikult vastavusse; nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid viiksid finantsabi ja kolmiku ajutise süsteemi parandatud õigusliku struktuuri alla, mis vastaks ELi majanduse juhtimise raamistikule ja ühenduse õigusele, ning tagaksid sellega demokraatliku vastutuse; võtab teadmiseks komisjoni jätkudokumendi EP kolmikuteemalisele raportile; kutsub komisjoni üles võtma arvesse Euroopa Parlamendi kolmikuteemaliste raportite järeldusi;
22. toetab eesmärki asetada rõhku meetmetele, mis parandavad konkurentsivõimet, toetavad investeringuid ja töökohtade loomist, võitlevad töötuse vastu ning edendavad tööturu toimimist eelkõige suure kasvupotentsiaaliga valdkondades; usub, et liikmesriikidel on noorte töötuse vastu võitlemise kohta väärtuslikku teavet, mida teistega jagada; rõhutab, et duaalse haridussüsteemi mudel on noorte töötuse probleemiga võitlemisel eriti häid tulemusi andnud;
23. rõhutab, et ühtekuuluvuspoliitika kujutab endast silmapaistvat investeerimisraamistikku kasvu soodustavate kulutuste suunamiseks, sealhulgas investeringud innovatsiooni ja teadusuuringutesse, digitaalarengu tegevuskava, kulutused, et hõlbustada VKEde juurdepääsu rahastamisele, investeringud keskkonnasäästlikkusse, prioriteetsetesse

- üleeuroopalise transpordivõrgu ühendustesse ning samuti haridusse ja sotsiaalsesse kaasatusse; juhib tähelepanu sellele, et kõik selle vahendid (Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondid) eeldavad nüüd usaldusväärseid majandusjuhtimise menetlusi;
24. kutsub komisjoni üles looma terviklikku süsteemi, mis edendaks parimate tavade vahetamist kõigi vastutavate riiklike osapoolte vahel noorte töötuse vastu võitlemise vallas; kordab tõsiasi, et kuigi ei saa kasutada universaalseid lahendusi, on mõned liikmesriigid tegelema noorte töötuse probleemiga tõhusamalt kui teised;
 25. rõhutab, et Euroopa poolaasta rakendamisel tuleb täielikult arvesse võtta strateegiat „Euroopa 2020”; nõuab tungivalt, et komisjon seaks üheks peamiseks prioriteediks ka ühtse turu juhtimise, sest see aitab olulisel määral kaasa Euroopa poolaasta eesmärkide – jätkusuutliku majanduskasvu ja tööhõive – saavutamisele;
 26. tuletab siiski meelde, et riigipõhiste soovitude rakendamine liikmesriikides on olnud väga aeglane; on veendunud, et Euroopa lubaduste ning riigipõhiste soovitude liikmesriikides rakendamise vahel on ebakõla; rõhutab, kui tähtis on, et asjaomased valitsused võtaksid ELi tasandi lubaduste eest vastutuse; juhib tähelepanu sellele, et riigipõhised soovitud tuleks sõnastada viisil, mis annab liikmesriikidele poliitilise vabaduse kujundada meetmeid ja konkreetseid reforme, mida selliste soovitude käsitlemiseks vajatakse;
 27. kutsub eelkõige komisjoni üles uurima, kuidas arendada välja tulemusel orienteeritud ühiseid võrdlusaluseid, mis aitaksid mõõta ja võrrelda struktuurireforme võimaliku tulevase ettepaneku raames, mille eesmärk on parandada majanduspoliitika koordineerimist EMUs;
 28. tunneb muret selle pärast, et komisjoni andmetel on 2013. aasta riigipõhistest soovitudest täielikult ellu viidud ainult 10%; märgib lisaks, et 45% soovitud puhul on tehtud ainult piiratud edusamme või ei ole neid üldse tehtud;
 29. rõhutab asjaolu, et nõuetekohane, demokraatlikku vastutust hõlmav süsteem Euroopa poolaasta jaoks ning riigipõhiste soovitude elluviimine on EMUs majandusliku lähenemise saavutamise tähtsad tingimused ning lähenemine on olulise tähtsusega selle nõuetekohaseks toimimiseks, võimaldades finants- ja majandusstabiilsust ning Euroopa majanduse suurt konkurentsivõimet, mis soodustab majanduskasvu ja töökohtade loomist; loodab, et liikmesriikide valitsused kaitsevad aktiivselt ja rakendavad riiklikul tasandil nõukogus kõigi liikmesriikide poolt vastu võetud riigipõhiste soovitud kohta tehtud otsuseid (riikide isevastutus);
 30. rõhutab asjaolu, et mitmed riigipõhised soovitud tuginevad ELi õigusaktidele ning et ELi õigusaktide mittejärgimine võib kaasa tuua õiguslikud menetlused; tuletab liikmesriikidele meelde, et nad täidaksid ELi õigusel põhinevad õiguslikud kohustused; usub, et komisjon peaks võtma tulemustabeli tõlgendamisel piisavalt arvesse asjaolu, et euroala ja sinna kuuluvad liikmesriigid on üksteisest sõltuvad ja avatud majandused;
 31. palub komisjonil kui aluslepingute täitmise järelevalvajal kasutada täielikult ära kõiki ELi õiguses ette nähtud meetmeid, et toetada majanduspoliitika tõhusamat koordineerimist ja riigipõhiste soovitud elluviimist, nii et kõik liikmesriigid võtaksid

- ettenähtud ajavahemikus vastu enda olukorrale vastava majandus- ja finantspoliitika;
32. märgib, et üha arvukamad riigipõhised soovitused on suunatud piirkondlikule tasandile; rõhutab vajadust kasutada täielikult ära uusi Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide programme, eriti seal, kus neid kasutatakse struktuurireformide kõrvalmeetmetena; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama prioriteetide õiget kindlaksmääramist, et tõsta kulutuste kvaliteeti;
 33. nõuab, et komisjon annaks pädevale parlamendikomisjonile kord kvartalis aru, milliseid meetmeid on võetud, et tagada riigipõhiste soovituste elluviimine, ning milliseid edusamme on seni tehtud; palub liikmesriikidel selgitada pädevas parlamendikomisjonis riigipõhiste soovituste täitmata jätmise põhjuseid;
 34. palub eurorühma esimehel jälgida tulemuslikult riigipõhiste soovituste rakendamist euroala liikmesriikides ning anda aru tehtud edusammudest osana eurorühma hinnangust 2015. aasta esialgsete eelarvekavade kohta, mille asjaomased liikmesriigid peavad esitama 2014. aasta oktoobri keskpaigaks;
 35. palub komisjonil pöörata riiklikes reformikavades tähelepanu soolisele mõõtmele, näiteks naiste integreerimine tööjõu hulka, soolise palga- ja pensionierinevuse kaotamine, täiustatud lapsehoiuteenused ja paindlik tööajakorraldus;
 36. on veendunud, et seoses eelseisva Euroopa poolaastaga tuleks fiskaalse jätkusuutlikkuse parandamiseks järgida pikaajalist ja tasakaalustatud majanduskasvu ja investeringuid soodustava eelarve konsolideerimise strateegiat; rõhutab siiski asjaolu, et erilist tähelepanu tuleks pöörata kasvu suurendavatele reformidele ja meetmetele, eelkõige peaksid seda tegema need liikmesriigid, kellel on investeerimiseks eelarvemahtu, et edendada majanduskasvu ja hõlbustada euroalal tasakaalustamist; tuletab meelde, et kehtiv õigusraamistik võimaldab – tingimusel, et struktuurireformidega on alustatud – lubada liikmesriikidele teatavat paindlikkust, ning soovib tungivalt seda paindlikkust kasutada;
 37. rõhutab, et rahanduse jätkusuutlikkus on pikaajalise majanduskasvu eeldus;
 38. on seisukohal, et liikmesriikide prioriteetideks peaks olema majanduse, sotsiaalkindlustussüsteemide, pensionisüsteemide ja tervishoiu ajakohastamine, et vältida üleliia suure koorma asetamist tulevaste põlvkondade õlgadele; kutsub liikmesriike üles kaaluma oma reformide mõju Euroopa majandusele tervikuna;
 39. on veendunud, et struktuurireformide eesmärk peaks olema eelkõige suurendada tööturgude suutlikkust integreerida noori ja muid tõrjutud rühmi tööjõu hulka ning suuta pakkuda võimalusi eakamatele töötajatele; on arvamusel, et haridust ja kutseõpet ühendav süsteem on selle eesmärgi saavutamiseks eriti tõhus vahend; on samuti veendunud, et struktuurireformide eesmärk peaks olema sotsiaalkindlustus-, tervishoiu- ja pensionisüsteemide jätkusuutlikkus ja õiglus keskmises ja pikas perspektiivis, samuti energiasõltuvuse vähendamine, et suurendada Euroopa ettevõtete konkurentsivõimet, pidades kõige tähtsamaks töökohtade loomist;
 40. toonitab, et ELi majanduskasvu takistavad hästi toimiva ühtse tööturu puudumine ning

jätksuutliku lähenemisviisi puudumine sisserände küsimuses; palub komisjonil ja liikmesriikidel luua ühine ja kaasav tööturg ning ühine ajakohane ja kaasav sisserändepoliitika; rõhutab, et töötajate õiglase ja võrdne kohtlemine on ühtse tööturu ülesehitamiseks otsustava tähtsusega;

41. märgib, et energiapoliitika ja majanduskasv on omavahel tihedalt seotud; nõuab seetõttu tungivalt ambitsioonikat Euroopa energiapoliitikat, mis võib energiasektori tarnekindluse ja innovatsiooni suurendamise kaudu tagada suurema majandusliku stabiilsuse ja kasvu;
42. täheldab, et ei ole veel tehtud tõsist tööd uurimaks, kui suur on demograafilise arengu roll Euroopa riikides juba kaks aastakümnet valitsenud pidevas majanduskasvu aeglustumises; rõhutab, et liidu majanduskasvu potentsiaali pärsib ka toimiva ühtse tööturu puudumine; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles looma tõelist ühist tööturgu ning võtma kasutusele kõik liidu vahendid, et viia ellu ühist sisserändepoliitikat valitud presidendi ettepanekute kohaselt;
43. kordab üleskutset liikmesriikidele lihtsustada oma maksusüsteeme, et taastada eranditult kõigis liikmesriikides ettevõtetele soodne keskkond, ning nõudmist vähendada tööjõumakse; palub komisjonil 2012. aasta sama valdkonna tegevuskava täitmisest saadud kogemustele toetudes võtta kiiresti meetmeid ja arendada välja terviklik strateegia, mis põhineb konkreetsetel õiguslikel meetmetel, et võidelda maksupettuste ja maksudest kõrvalehoidumise vastu; tuletab komisjonile meelde parlamendi hiljutises raportis (Kleva Kekuši raport) esitatud ettepanekuid maksudest kõrvalehoidumise ja maksustamise vältimise kohta;
44. rõhutab, et struktuurireforme peavad täiendama ja liigendama pikaajalisemad investeeringud haridusse, teadusuuringutesse, innovatsiooni, kaasaegsesse infrastruktuuri ja säästvasse energiasse, et kiirendada üleminekut digitaaltehnoloogiale ja keskkonnasõbralikkusele; rõhutab, et konkurentsivõime, jätkusuutliku majanduskasvu ja töökohtade loomise eelduseks on investeeringud teadusuuringutesse, innovatsiooni, haridusse ja infrastruktuuri; rõhutab liidu eelarve rolli nendes olulistest ühist huvi pakkuvates valdkondades;
45. rõhutab asjaolu, et juba niigi kõrge avaliku sektori võlatase ei võimalda kulutusi märkimisväärselt suurendada, sest vastasel juhul on reformi- ja konsolideerimispuüdlused asjatud; soovitab seetõttu kulutused ebaproduktiivsetest sektoritest produktiivsetesse tulevikule suunatud sektorisse ümber paigutada; rõhutab, et stabiilsuse ja kasvu pakt on paindlik ning seda paindlikkust tuleks kasutada, kuid see eeldab, et esmajoones liikmesriigid tuleksid välja usaldusväärse reformiga;
46. võtab teadmiseks EKP presidendi 22. augustil 2014. aastal keskpanga iga-aastaselt sümposiumil Jackson Hole'is peetud kõne; palub poliitikakujundajatel teha raha-, eelarve ja struktuurireformide poliitika osas õiged järeldused, et luua majanduskasvu ja töökohti; tuletab meelde tasakaalustatud märkusi: „ükskõik kui soodustav eelarve- või rahapoliitika ei saa ikkagi asendada euroala vajalikke struktuurireforme” ning „ühtne töötuse vähendamise strateegia peab hõlmama nii nõudluse kui ka pakkumise valdkonna meetmeid nii euroalal kui ka riikide tasandil. Ja ainult siis, kui strateegia on tõeliselt ühtne, saab see olla edukas.”;

47. on veendunud, et ELi majanduse üks suuremaid pärssijaid on erasektori koguinvesteeringute madal tase ning avaliku sektori investeeringute finantsvõimenduse puudumine praeguse taseme juures; palub komisjonil uurida põhjuseid, miks on erainvesteeringute tase ELis nii madal; rõhutab vajadust reformida pankroti- ja maksejõuetuse menetlusi, et tulla toime euroala äärepiirkondade ülemäärase võlakooormusega;
48. rõhutab asjaolu, et investeeringud on tähtsad, sest need toimivad majanduse nõudluse ja pakkumise poolel, loovad töökohti, tekitavad majapidamistele sissetulekut, suurendavad maksutulud, aitavad valitsustel konsolideerida ja suurendavad majanduskasvu; rõhutab, et tuleb kasutusele võtta investorisõbralik poliitika, vähendada bürokraatiat ja halduskoormust; kutsub järgmist Euroopa Komisjoni üles suurendama ELi investeeringuid 300 miljardi euro võrra, nagu teatas Jean-Claude Juncker poliitilistes suunistes;
49. palub komisjonil lõpuks täita oma kohustus kujundada välja ühtne turg, eriti teenuste osas; nõuab tungivalt, et liikmesriigid täidaksid strateegia „Euroopa 2020” kohased kohustused, eriti seoses teadus- ja arendustegevuse, ressursitõhususe, innovatsiooni, tööhõive, hariduse, vaesuse, taastuvenergia ja heitkoguste vähendamisega; seetõttu kutsub komisjoni üles otsustavalt kasutama kogu talle antud pädevust ja suurendama pingutusi, et tagada liikmesriikides ELi õigusaktide korrektne rakendamine ja jõustamine;
50. on mures proteksionistlike kalduvuste pärast mõnes liikmesriigis, eriti seoses inimeste vaba liikumisega; märgib, et alusleping tagab isikute, teenuste ja kapitali vaba liikumise, ning tuletab meelde, et komisjon peab neid vabadusi kaitsma ja jõustama;
51. rõhutab asjaolu, et juurdepääsu puudumine rahastamisele, eriti VKEde puhul, on ELi majanduskasvule suur takistus; nõuab seetõttu, et komisjon peaks esmatähtsaks tööd alternatiivsete finantseerimisallikate leidmiseks VKEdele, võttes arvesse Euroopa Parlamendi 5. veebruari 2013. aasta resolutsioonis VKEde rahastamisvõimaluste parandamise kohta (2012/2134(INI)) esitatud soovitusi, eriti struktuurifondide, Euroopa Investeeringupanga, Euroopa Investeeringufondi ja avalike arengupankade abiga; toonitab vajadust veelgi vähendada väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete ees seisvaid bürokraatlikke takistusi ning järgida ELi õigusloomes tulevikus järjekindlamalt proportsionaalsuse põhimõtet;
52. on veendunud, et tuleks kiiresti kavandada reformid kõigi riikide jaoks, kus raskused ettevõtete asutamisel pärsivad potentsiaalset majanduskasvu ja töökohtade loomist;
53. palub komisjonil pakkuda kiiresti välja meetmed, et kujundada välja kapitali siseturg ning parandada kapitali eraldamist ettevõtjatele, et elavdada reaalmajandust; on veendunud, et lisaks pankadele on vaja alternatiivseid rahastamisallikaid nii suurte kui ka väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete jaoks ning eelkõige tuleb parandada tingimusi rahastamiseks kapitaliturgude ja muude eraallikate kaudu, nagu riskikapitalifondid, vastastikused fondid või aktsiafondid; nõuab erilist tähelepanu ettevõtete alustamise ja käitamise kapitalikulude rollile eri liikmesriikides ning tulemustabeli vastavat ajakohastamist;

54. rõhutab, et äärmiselt tähtis on koostada pikaajalisi investeringuid käsitlevad õigusaktid;
55. rõhutab pangandusliidu loomise kiirendamise ja lõpuleviimise tähtsust; märgib, et pangandusliidu kolme samba heakskiitmine ning krediidasutuste ja kindlustusettevõtete suhtes kehtestatud uute eeskirjade rakendamine võivad aidata taastada ELi finantssektori vastupanuvõime; on veendunud, et pangandusliidu loomise lõpuleviimine peab toimuma kindlustuse ja turgude liiduna; kordab, et pankade maksejõuetuse kulud peaks kandma pangandussektor ise;
56. rõhutab, et kindel, stabiilne, mitmekesine ja läbipaistev finantsüsteem on tulevase kasvu seisukohast hädavajalik;
57. rõhutab, et Euroopa poolaasta ei tohi mitte mingil tingimusel ohustada Euroopa Parlamendi ega liikmesriikide ja piirkondlike parlamentide eesõigusi; rõhutab asjaolu, et ELi ja riikide pädevused peaksid olema selgelt eraldatud ning et liidu tasandil on aruandluskohustus Euroopa Parlamendi ees, samas kui liikmesriikide tasandil on aruandluskohustus liikmesriikide parlamentide ees; rõhutab, kui oluline on kaasata Euroopa Parlament ametlikult ja nõuetekohaselt varajasel etapil ja võimalikult ulatuslikult, et suurendada demokraatlikku legitiimsust;
58. rõhutab vajadust tugevdada euroala toimimise oluliste elementide (nt Euroopa stabiilsusmehhanism, eurorühma otsused ning finantsabiprogrammide järelevalve ja hindamine) demokraatlikku vastutust Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide ees; palub komisjonil koostada ja avaldada sisemised järelehinangud oma soovitude ja kolmikus osalemise kohta;

Valdkondlikud panused 2014. aasta Euroopa poolaastasse

59. tunneb heameelt komisjoni tõdemuse üle, et eelarve konsolideerimine peab jätkuma majanduskasvu soodustaval ja diferentseeritud viisil, mis võimaldab liikmesriikidel mitte ainult investeerida majanduskasvu ja töökohtade loomisse, vaid lahendada ka suure võla, töötuse ja vananeva ühiskonnaga seotud probleeme;
60. tõstab esile töökohtade potentsiaali rohelises majanduses, mis võiks komisjoni hinnangute kohaselt luua ainuüksi energiatõhususe ja taastuvenergia sektorites 2020. aastaks 5 miljonit töökohta, tingimusel et kehtestatakse ambitsioonikas kliima- ja energiapoliitika; kutsub liikmesriike üles tagama kõnealustes sektorites piisava investeringute taseme ja prognoosima töötajate tulevase oskusi; palub komisjonil lisada rohelise majanduse töökohtade potentsiaali kasutamise keskse prioriteedina 2015. aasta iga-aastase majanduskasvu analüüsi;
61. tunneb heameelt asjaolu üle, et komisjon võtab arvesse riiklikest reformikavadest ilmnevaid liikmesriikidevahelisi erinevusi, kuid kutsub komisjoni ja liikmesriike üles pöörama erilist tähelepanu nendele piirkondadele, kus on püsivad ebasoodsad looduslikud või demograafilised tingimused, eelkõige eelarveeraldiste kaalumisel;
62. rõhutab, et sotsiaal- ja tööhõivepoliitikat ei tohiks vaadelda mitte ainult kulude seisukohalt, vaid tähelepanu tuleks pöörata ka tööturu struktuurireformidele ja pikaajalisele kasule, et säilitada investeringud ühiskonda ja kodanikesse eesmärgiga

saavutada strateegia „Euroopa 2020” eesmärgid ning kindlustada liikmesriikide ja ELi kui terviku tulevik ja stabiilsus;

63. rõhutab, et samal ajal kui palgad on oluline tegur euroala makromajandusliku tasakaalustamatuse lahendamisel, ei ole need lihtsalt majanduse kohandamise vahend, vaid ennekõike sissetulek, millest töötajad peavad elama; kutsub komisjoni üles tagama, et palka käsitlevad soovitused ei suurendaks palgavaesust või palkade ebavõrdsust liikmesriikides ega kahjustaks madala sissetulekuga rühmi;
64. on väga mures, et EL on kaugel strateegia „Euroopa 2020” tööhõive- ja sotsiaaleesmärkide täitmisest ning et kõige visamalt edeneb vaesuse vähendamine, kuna vaesuses elavate inimeste arv aastatel 2010–2012 mitte ei kahanenud, vaid kasvas kümne miljoni inimese võrra; kutsub uut komisjoni üles vastu võtma ühtset lähenemisviisi ja paluma, et liikmesriigid annaksid viivitamata teada riiklikest edusammudest strateegia „Euroopa 2020” elluviimisel; palub, et liikmesriigid kehtestaksid oma riiklikes reformikavades selged riiklikud strateegiad strateegia „Euroopa 2020” edendamiseks, eriti seoses vaesuse vähendamisega;
65. kiidab heaks asjaolu, et komisjon kasutas selle aasta riigipõhiste soovituste jaoks uut tööhõive- ja sotsiaalnäitajate tulemustabelit, eeskätt viiteid üldisele ja noorte töötuse määrale ning mittetöötavate ja mitteõppivate noorte määrale; märgib, et need näitajad on puhtalt analüütilised; nõuab, et tulemustabelisse lisataks veel näitajaid, nagu töö kvaliteet, laste vaesuse määr, tervishoiuteenuste kättesaadavus ja kodutus; nõuab, et need näitajad avaldaksid tegelikku mõju kogu Euroopa poolaasta protsessile;
66. kutsub komisjoni ja nõukogu üles jätkuvalt täiustama näitajaid, mida kasutatakse strateegia „Euroopa 2020” sotsiaalse, keskkonna- ja innovatsioonimõõtme jälgimiseks osana Euroopa poolaastast; palub komisjonil jätkata arutelu sotsiaalsete ja tööhõivenäitajate arvu ja arengu üle, arvestades, et ELi majandus- ja sotsiaalküsimused on ühe mündi kaks külge, mis mõlemad mängivad ELi arengus tähtsat rolli;
67. tuletab meelde oma nõudmist, et enne euroala tippkohtumisi toimuksid vajaduse korral eurorühma tööhõive- ja sotsiaalministrite kohtumised, et tagada sotsiaal- ja tööhõiveprobleemide täielikum käsitlemine euroala ametiasutuste aruteludes ja otsustes ning aidata kaasa euroala riigipeade ja valitsusjuhtide kohtumistele; on veendunud tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogu ning majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu ühiste kohtumiste tähtsuses, et saavutada ühtne seisukoht alati, kui see on vajalik;
68. tunneb heameelt asjaolu üle, et komisjon tunnistab, et eelarve konsolideerimise meetmed – mis võeti mitte ainult mõne liikmesriigi majanduse jätkusuutlikkuse, vaid kogu ELi majanduse jätkusuutlikkuse tagamiseks – on mõjunud ELi tööhõive- ja sotsiaalsele olukorrale rängalt ja laiaulatuslikult; nõuab suuremaid jõupingutusi, et täidetaks tööhõivealased ja sotsiaalsed kohustused, mis on sätestatud aluslepingutes ja ELi põhiõiguste hartas; kutsub Euroopa Liidu Põhiõiguste Ametit üles põhjalikult hindama nende meetmete mõju põhiõigustele ja esitama soovitused harta rikkumise korral;
69. tunneb heameelt eesistujariigi Itaalia kavatsuse üle – mis on ära märgitud ka Euroopa

Ülemkogu 30. augusti 2014. aasta erakorralise kohtumise järeldustes – pidada riigipeade ja valitsusjuhtide tasandi konverents tööhõive, eeskätt noorte tööhõive teemal;

70. tunneb heameelt eespool nimetatud asjaolu üle, et töötuse määr on mõnes liikmesriigis langenud; tuletab siiski meelde, et strateegias „Euroopa 2020” on täpselt öeldud, et tuleb jälgida tööhõive määra, ning peab kahetsusväärseks, et praegused tööhõive näitajad ei peegelda täpselt kõikide liikmesriikide tööturgude tegelikku olukorda;
71. märgib, et komisjon juhib tähelepanu vajadusele struktuurireformide järele, mille eesmärk on parandada majanduskasvu ja tööhõive raamtingimusi, eeskätt ajal, mil töötuse määr on kõrge, ning et ühtse turu väljakujundamisega saab luua palju võimalusi nii riikide kui ka Euroopa tasandil;
72. kutsub uut komisjoni üles seadma tööhõive taastamise absoluutseks prioriteediks ning koostama majanduskasvuks ja kvaliteetsete töökohtade loomiseks julge ja tervikliku strateegia, mis peaks hõlmama kõiki uusi volinikke; on arvamusel, et selleks peaks tööhõive ja sotsiaalküsimuste volinik koostama kava, mis hõlmab kõiki poliitikavaldkondi ning sisaldab konkreetseid meetmeid kvaliteetse tööhõive edendamiseks;
73. leiab, et ELi konkurentsivõimet ei ole võimalik taastada ainuüksi kulude kärpimisega, vaid sellega peavad kaasnema suuremad investeeringud teadus- ja arendustegevusse ning haridusse ja oskustesse, samuti suurem ressursitõhusus; nõuab, et tööturud muutuksid kohanemisvõimelisemaks ja dünaamilisemaks, et muutuvad majandusolud ei tooks kaasa suuri koondamisi ja ülemääraseid palgakohandusi; tuletab meelde, et paljude ELi töötajate ostujõud on järsult vähenenud ning leibkondade sissetulekud ja sisenõudlus on langenud; on veendunud, et meie majanduse vajaliku konkurentsivõime taastamiseks peab EL samuti kaaluma strateegiaid, milles keskendutakse muudele tootmiskuludele, hindade arengule ja kasumimarginaalile ning sektoriülesele poliitikale, mille abil edendatakse innovatsiooni, tootlikkust ja tippset;
74. tunneb muret jõukuse ja sissetulekute üha kasvava ebavõrdsuse pärast, mis vähendab ostujõudu, sisenõudlust ja reaalmajandusse tehtavaid investeeringuid; kutsub liikmesriike üles lisama oma riiklikesse reformikavadesse meetmeid nimetatud ebavõrdsuse vähendamiseks, et edendada majanduskasvu, tööhõivet ja sotsiaalset ühtekuuluvust;
75. rõhutab vajadust nihutada maksukoormus tööjõult muudele jätkusuutlikele maksudele, et edendada majanduskasvu ja töökohtade loomist;
76. kiidab heaks komisjoni riigipõhised soovitused keskkonnamaksude valdkonnas ja kutsub liikmesriike üles neid soovitusi järgima, tagades samas, et sellest on kasu eeskätt madalama sissetulekuga isikutele; toonitab, et tööjõu maksustamise asemel tuleks suurendada keskkonnamakse ning kaotada järk-järgult keskkonnale kahjulikud toetused, sest see avaldab positiivset mõju eelarvele, tööhõivele, ühiskonnale ja keskkonnale; palub komisjonil muuta keskkonnamaksud järgmises iga-aastases majanduskasvu analüüsis prioriteediks;
77. tunneb muret, et euroala finantsiline killustatus ohustab mõnel juhul VKEde kasvu ja

jätksuutlikkust; nõuab majanduse laenuvõime taastamist, mis võimaldaks VKEdel investeerida ja luua töökohti, samuti VKEde juurdepääsu lihtsustamist ettevõtlusele ning sellistele programmidele nagu COSME ja „Horisont 2020”;

78. kutsub liikmesriike üles kaotama füüsilisest isikust ettevõtjatele, mikroettevõtetele ja VKEdele kehtestatud tarbetut halduskoormust ja bürokraatiat ning lihtsustama ettevõtluse alustamise tingimusi;
79. kutsub komisjoni üles kiiresti rakendama ELi toimimise lepingu artikli 9 alusel lubatud 300 miljardi euro suurust investeerimiskava ning nõuab selle hindamist, kas nimetatud summast piisab, et taastada ELi täielik potentsiaal majanduskasvuks, konkurentsivõimeks ja kvaliteetsete töökohtade loomiseks;
80. kiidab heaks riigipõhiseid soovitusi käsitlevas koondteatises esitatud komisjoni üleskutse investeerida kogu ELis rohkem teadus- ja arendustegevusse, innovatsiooni, haridusse, oskustesse ja aktiivsesse tööturupoliitikasse ning energia, transpordi ja digitaalmajanduse valdkonda;
81. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tugevdama ELi tööstust, kohaldades paindlikumat konkurentsipoliitikat, mis soodustab konkurentsivõimet ja tööhõivet, koos digitaaltehnoloogiale ja keskkonnasõbralikkusele ülemineku kavaga; kordab üleskutset komisjonile koostada pärast tööturu osapooltega konsulteerimist õigusakti ettepanek töötajate teavitamise ja nendega konsulteerimise ning restruktureerimise ettevalmistamise ja juhtimise kohta, et tagada ELi tööstuses majanduslikult ja sotsiaalselt vastutustundlik muutustega kohanemine, mille käigus säilitatakse töötajate õigused, asetamata ülemäärast regulatiivset koormust ettevõtjate ja eriti VKEde õlgadele;
82. on mures asjaolu pärast, et paljudes liikmesriikides ja sektorites kaasneb töökohtade kaotusega ka töökvaliteedi langus, töökoha leidmise takistuste suurenemine ja tööstandardite halvenemine; rõhutab, et komisjon ja liikmesriigid peavad tegema konkreetseid jõupingutusi, et tõsta töökohtade kvaliteeti, et töötajate oskused vastaksid tööturu vajadustele; palub, et komisjon ja liikmesriigid teeksid tõsisemaid jõupingutusi, et käsitleda täiendavaid probleeme, mida tekitavad mittevabatahtlik osalise tööajaga töötamine ja mittevabatahtlik ajutine töötamine, ebakindlad töölepingud (nt null-töötundidega lepingud), näiline füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemine ja deklareerimata töö; tunneb seetõttu heameelt komisjoni esitatud deklareerimata töö Euroopa platvormi algatuse üle; kordab oma üleskutset liikmesriikidele tagada, et inimestele, kellel on ebakindel, ajutine või osalise tööaja leping või kes on füüsilisest isikust ettevõtjad, oleksid kindlustatud peamised õigused ja piisav sotsiaalkaitse;
83. kutsub komisjoni üles tagama, et tema poliitilised suunised edendaksid tööturu reforme, mis on suunatud muu hulgas killustatuse vähendamisele, ühelt töölt teisele ülemineku edendamisele, haavatavate rühmade tööturule kaasamisele, palgavaesuse vähendamisele, soolise võrdõiguslikkuse edendamisele, ebatüüpiliste lepingutega töötajate õiguste tugevdamisele ja suurema sotsiaalkaitse tagamisele füüsilisest isikust ettevõtjate jaoks;
84. märgib, et komisjon rõhutas 2013. aasta aruandes ELi tööhõive- ja sotsiaalse olukorra

kohta, kui olulised on sotsiaalkaitse kulutused sotsiaalsete riskide vastase tagatisena; tuleb meelde, kui olulised on automaatsed stabilisaatorid asümmeetriliste šokkidega toimetulekuks, heaoluriikide ülemäärase kurnamise vältimiseks ning seega EMU kui terviku jätkusuutlikkuse tugevdamiseks; palub komisjonil lisada riigipõhistesse soovitusesse automaatsete stabilisaatorite säilitamise tähtsuse liikmesriikides, võttes arvesse nende silmapaistvat rolli sotsiaalse ühtekuuluvuse hoidmisel ning sisenõudluse ja majanduskasvu ergutamisel; tuleb meelde oma üleskutset komisjonile koostada roheline raamat automaatsete stabilisaatorite kohta euroalal;

85. võtab teadmiseks Euroopa Ülemkogu eesistujariigi Itaalia kavatsuse (mida kirjeldatakse üksikasjalikult tema programmis) käivitada ELi tasandil arutelu automaatsete stabilisaatorite üle, pöörates erilist tähelepanu euroala hõlmava töötushüvitiste kava võimalikule loomisele;
86. rõhutab, kui oluline on kõnealuses kontekstis aktiivne ja kaasav tööturupoliitika kui tööhõive edendamise strateegiline vahend; väljendab sügavat muret asjaolu pärast, et mitu liikmesriiki on töötuse suurenevast määrast hoolimata vähendanud eelarveeraldise aktiivsele ja kaasavale tööturupoliitikale; kutsub liikmesriike üles suurendama aktiivse tööturupoliitika haaret ja tõhusust tihedas koostöös tööturu osapooltega;
87. väljendab heameelt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta otsuse nr 573/2014/EL (avalike tööturuasutuste koostöö tõhustamise kohta) vastuvõtmise üle; võtab teadmiseks 2014. aasta jaanuari ettepaneku EURESe portaali (Euroopa tööalase liikuvuse portal) käsitleva määruse kohta; nõuab, et parlament ja nõukogu arutleksid kiiremas korras reformi üle, et EURESe portaalist saaks tõhus vahend ELi-sisese tööjõu liikumise edendamiseks kooskõlas määruses (EL) nr 1296/2013 kehtestatud sätetega ning eesmärgiga edendada mitmekesisust; tuleb meelde, et liikuvus peab jääma vabatahtlikuks ega tohi piirata jõupingutusi luua kohapeal kvaliteetseid töökohti ja koolitusvõimalusi; rõhutab, et usaldusväärne professionaalne teave teiste liikmesriikide töö- ja elutingimuste kohta on hästi toimiva Euroopa Majanduspiirkonna eeltingimus;
88. juhib tähelepanu selliste töötajate, eriti noorte inimeste suurenevale arvule, kes lahkuvad oma päritoluriigist, et otsida teistes liikmesriikides töövõimalusi; nõuab tungival, et komisjon koos liikmesriikidega edendaks tööjõu liikuvust ELis, et tagada liikumisvabadus, austades samal ajal võrdse kohtlemise põhimõtet ning kaitstes palku ja sotsiaalseid standardeid; palub, et iga liikmesriik kehtestaks sotsiaalsed ja tööjõuga seotud tingimused, mis on kooskõlas strateegiaga „Euroopa 2020”;
89. tunneb muret, et loodusteaduste, tehnoloogia, inseneriteaduste ja matemaatika valdkonna oskuste pakkumine ei vasta ettevõtjate suurenevale nõudmisele eelolevatel aastatel, mis vähendab ELi tööjõu suutlikkust kohaneda ja edasi areneda; kutsub liikmesriike üles investeerima haridus- ja koolitussüsteemide ajakohastamisse, sealhulgas elukestvasse õppesse, eeskätt duaalsetesse õppekavadesse, ning lihtsustama üleminekut koolist tööle;
90. on veendunud vajaduses parandada noorte juhtimis-, haldus- ja ettevõtlusalaseid oskusi, et võimaldada uutel ettevõtjatel ja idufirmadel kasutada ära uusi turge ja realiseerida oma kasvupotentsiaal, et noored saaksid tööandjateks, mitte ainult töötajateks;

91. märgib, et pangalaenu on endiselt kõige levinum rahastamisallikas ELis; on veendunud, et kasu võivad pakkuda ka innovatiivsete kavade ja pangaväliste võimaluste kaudu toimivad uued rahastamisviisid, nagu ühisrahastamine, VKEde äriinglid, vastastikused laenu, mikrolaenu, kergesti ligipääsetavad mikrokrediidiasutused ja muud vahendid, mis võivad pakkuda hädavajalikke investeeringuid, et idufirmad ja VKEd saaksid kasvada ja luua töökohti;
92. väljendab heameelt noorte töötuse määra languse üle, kuid rõhutab, et see on ikka veel lubamatult kõrge: 22% ELi 28 liikmesriigis ja 23,1% euroalal; juhib tähelepanu asjaolule, et erinevused liikmesriikide vahel on murettekitavad (7,8% Saksamaal ja 56,3% Kreekas 2014. aasta aprilli seisuga); rõhutab, et töökohtade ebakindlus ja vaegtööhõive on samuti suurenenud, pidades silmas, et isegi need noored, kes on leidnud töökoha, töötavad sageli ebakindlatel tingimustel või mittevabatahtlikult osalise tööajaga (keskmiselt 43% noortest võrreldes 13% täiskasvanud töötajatega); väljendab samuti muret töötute ja kodutute noorte suureneva arvu pärast paljudes liikmesriikides;
93. tunneb heameelt noortegarantii nimetamise üle enamikus riigipõhistes soovitusetes; palub komisjonil tähelepanelikult jälgida 2014. aasta riigipõhistes soovitusetes kindlaks tehtud probleeme seoses pakkumiste kvaliteediga, mittetöötavatele ja mitteõppivatele noortele suunatud aktiivse teavitustegevuse puudumisega, riiklike tööhõiveasutuste haldussuutlikkusega ja kõikide asjaomaste partnerite tulemusliku kaasamise puudumisega, ning samal ajal teha kindlaks parimad tavad, mille alusel võiks programme paremaks muuta; nõuab rohkem läbipaistvust rakendamise järelevalves, rohkem sihikindlust nende liikmesriikidega tegelemisel, kes ei tee edusamme, ning assigneeringute varasemasse perioodi toomise paremat kasutamist; rõhutab seoses sellega, et noorte tööhõive algatust tuleks pidada kõigile liikmesriikidele stiimuliks kasutada Euroopa Sotsiaalfondi noortega, eeskätt nende vaesuse ja sotsiaalse kaasatusega seotud laiemate projektide rahastamiseks;
94. palub komisjonil teha ettepaneku Euroopa raamistiku kohta, millega kehtestataks noortegarantiide – sealhulgas praktika- ja töökohtade kvaliteet, inimväärsed palgad noortele ning juurdepääs tööhõiveteenustele ja -õigustele – rakendamise miinimumstandardid ning mis hõlmaks noori vanuses 25–30; palub liikmesriikidel kasutada olemasolevat eelarvet tõhusalt ning rakendada noortegarantiid viivitamata; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles muutma noortegarantiid prioriteediks, kuivõrd eelarveassigneeringud on koondatud kahte esimesse aastasse; nõuab, et olemasolevat eelarvet suurendataks mitmeaastase finantsraamistiku lubatud vahehindamise käigus, pidades silmas, et Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni hinnangul on vaja noorte töötuse probleemi lahendamiseks euroalal 21 miljardi euro suurust summat; peab seda suurendamist vajalikuks investeeringuks, arvestades noorte töötuse probleemi lahendamata jätmise igal aastal põhjustatud tohutut majanduslikku kahju, mis ulatub 153 miljardi euron ja vastab 1,2%-le ELi SKPst (Eurofound, 2012)¹;
95. toonitab, kui oluline on rõhutada praktiliste oskuste ja kutseõppe duaalse süsteemi tähtsust, mis muudab noored tööturul konkurentsivõimelisemaks;

¹ Eurofound (2012), „NEETs: young people not in employment, education or training: Characteristics, costs and policy responses in Europe”, Euroopa Liidu Väljaannete Talitus, Luxembourg.

96. kutsub liikmesriike üles parandama ettevõtjate ja haridussektori koostööd kõigil tasanditel;
97. võtab teadmiseks nõukogu 2014. aasta märtsi soovituse praktika kvaliteediraamistiku kohta, et ennetada noorte töötajate diskrimineerimist ja ärakasutamist; palub komisjonil ja liikmesriikidel lisada need soovitud Euroopa poolaasta osana riiklikesse reformikavadesse ja riigipõhistesse soovitustesse;
98. märgib murelikult, et naiste töötuse määrad on kõrgemad kui üldised määrad (11,7% ELi 18 liikmesriigis ja 10,4% ELi 28 liikmesriigis, võrreldes vastavalt 11,5% ja 10,2%); nõuab seega konkreetseid kvaliteetsete töökohtade loomise kavasid, mis sisaldavad naistele suunatud meetmeid; nõuab soolise aspekti arvestamist soovitustes ning toonitab, et muud soovitud ei tohi ohustada soolise võrdõiguslikkuse ja naiste tööturul osalemise suurendamist; nõuab konkreetsete soovitude koostamist, mille eesmärk on vähendada palkade ja pensionide soolist erinevust, mis mitte ainult ei pidurda majandust ja konkurentsivõimet, vaid on ka märk sotsiaalsest ebaõiglusest;
99. tunneb heameelt soovitude üle, milles käsitletakse naiste vähest osalemist tööturul; kutsub komisjoni üles lisama järgmisse iga-aastasessa majanduskasvu analüüsi laiemat vaadet soolisele võrdõiguslikkusele, mis ulatub kaugemale tööhõive määradest; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles käsitlema tööturu segregatsiooni ning hooldamiskohustuste ebaühtlast jaotumist; nõuab taskukohase hinnaga ja kvaliteetseid avalikke teenuseid laste ja ülalpeetavate hoolduse valdkonnas, mis võimaldaks hooldajatel ja eeskätt naistel naasta tööle ning lihtsustaks töö ja eraelu ühitamist;
100. kutsub liikmesriike üles pöörama erilist tähelepanu ebasoodsas olukorras olevate rühmade kõrgele töötuse määradele, seades prioriteediks juurdepääsu tööturule ja integreerumise tööturule ning juurdepääsu- ja integratsioonipoliitika süvalaiendamise, sest tööhõive on eduka integratsiooni võti;
101. on väga mures pikaajaliste töötute pärast ning eakate töötajate pärast, kes seisavad silmitsi suurema töötusega ja lisaraskustega tööturule naasmisel; kutsub liikmesriike üles kasutama täielikult ära Euroopa Sotsiaalfondi, et aidata nendel töötajatel edukalt tööturule naasta;
102. märgib murega, et vanemad kui 40-aastased töötajad ei saa paljudel juhtudel enam töökohal asjakohast koolitust ja täiendõpet; kutsub seetõttu tööandjaid, tööturu osapooli ja liikmesriikide valitsusi üles rakendama tööturul tõelise elukestva õppe ideid ja meetmeid, et jõuda niipea kui võimalik eakamate töötajate märkimisväärselt paranenud kvalifikatsioonini;
103. väljendab heameelt nende riigipõhiste soovitude üle, mille eesmärk on suurendada miinimumsissetuleku süsteemide, turvavõrkude ja sotsiaalkaitse piisavust ja ulatust, ning nende riigipõhiste soovitude hulga üle, mis on seotud tööturule kaasamise meetmetega; on sellegipoolest arvamisel, et komisjoni poolt 2014. ja 2015. aastaks prognoositud ebaühtlasest ja ebakindlast majanduskasvust üksi ei piisa, et leevendada ränka mõju, mida kriis ja selle tagajärjed on avaldanud võitlusele vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu ning strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide saavutamisele; nõuab tungivalt, et liikmesriigid järgiksid hoolikalt neile antud soovitusi ja esitaksid riiklike

reformikavade raames konkreetsed sihipärased meetmed, mille eesmärk on võidelda vaesusega, eriti kodutuse ja laste vaesusega;

104. kutsub komisjoni üles siduma Euroopa poolaasta tihedamalt strateegia „Euroopa 2020” sotsiaalsete eesmärkidega; on seisukohal, et riiklikes reformikavades tuleks esitada aruanne edusammude kohta riiklike vaesusevastaste eesmärke täitmisel, mis näitab panust ühiselt kokku lepitud vaesuse vähendamise peaesmärki strateegia „Euroopa 2020” raames; kutsub komisjoni üles andma edaspidi kõigile liikmesriikidele riigipõhiseid soovitusi vaesuse vastu võitlemise kohta; kutsub liikmesriike üles võtma vaesuse vähendamiseks konkreetseid sotsiaalse kaasamise ja mittediskrimineerimise meetmeid, mis on suunatud kõige suuremas sotsiaalse tõrjutuse ohus olevatele rühmadele; palub liikmesriikidel rakendada terviklikku aktiivse kaasamise strateegiat, pakkudes oma riigi tavade (sealhulgas kollektiivlepingutes või liikmesriigi õigusaktides kehtestatud sätete) alusel miinimumsissetulekut ja sotsiaalkindlustussüsteemi;
105. kutsub liikmesriike üles, võttes arvesse nõukogu 9. ja 10. detsembri 2013. aasta soovitusi romade tõhusaks integreerimiseks liikmesriikides võetavate meetmete kohta, rakendama pikaajalisi ja integreeritud sihtmeetmeid roma kogukondade majandusliku ja sotsiaalse kõrvalejätuse vähendamiseks, võttes eelkõige vastu meetmed nende integreerimiseks tööturule, sealhulgas sotsiaalabi ja kaasamise tugevdatud seoste kaudu, ning suurendades roma laste koolikohustuse täitmist ja vähendades koolist väljalangemist;
106. kutsub komisjoni üles võtma viivitamata käsile kõikjal ELis murettekitavalt suurenenud laste vaesuse probleemi, kehtestades laste tagatise vaesuse vastu; usub, et selline tagatis on väga tähtis, et kaitsta lapsi, keda mõjutavad praeguse majandus- ja sotsiaalkriisi tagajärjed;
107. peab kahetsusväärseks asjaolu, et komisjon esitas soovitusel pensionide kohta, ilma et oleks võtnud arvesse parlamendi seisukohta asjaomaste roheliste ja valgete raamatute kohta; rõhutab, et pensionireformid nõuavad riiklikku poliitilist ja sotsiaalset ühtekuuluvust ning nende edukuse tagamiseks tuleks nende üle läbi rääkida tööturu osapooltega ning et liikmesriikide pensionisüsteemide vajalikud põhjalikud reformid tuleks välja töötada ja vastu võtta nende jätkusuutlikkuse tagamist silmas pidades, seadmata samal ajal ohtu pensionide piisavat taset, ning need peaksid olema täielikult kooskõlas strateegia „Euroopa 2020” majanduslike ja sotsiaalsete prioriteetidega;
108. peab kahetsusväärseks asjaolu, et palgavaesuse või kodutuse probleemi käsitletakse väga vähestes riigipõhistes soovitustes; toonitab, et esile on kerkinud kesk- ja töölisklassi mõjutavad uued vaesuse vormid ning raskused hüpoteeklaenude tagasimaksmisel on toonud kaasa sagenevad väljatõstmised ja sundvõõrandamised; kutsub komisjoni üles käsitlema 2015. aasta majanduskasvu analüüsis üksikasjalikult nende inimeste palgavaesust ja vaesust, kelle seos tööturuga on piiratud või puudub sootuks; soovib komisjonil ja liikmesriikidel rakendada integreeritud poliitikat, mis soosib taskukohast ja sotsiaalmajutust, tõhusat ennetuspoliitikat, mille eesmärk on vähendada väljatõstmiste arvu, ning samuti tõusuteel oleva kütteostuvõimetuse vastu suunatud poliitikat;
109. tunneb heameelt asjaolu üle, et mõnedes riigipõhistes soovitustes käsitletakse võitlust

laste vaesuse vastu ja taskukohaseid lastehoiuteenuseid, kuid nõuab, et madala sissetulekuga peredele oleks suunatud rohkem meetmeid; nõuab, et esitataks rohkem soovitusi sotsiaalse kaasatuse strateegiate kohta, sealhulgas võitluse kohta vaesuse kõige äärmuslikumate vormide, nt kodutuse vastu;

110. võtab teadmiseks, et komisjon toetab aktiivse kaasamise strateegiaid; on aga veendunud, et sellised strateegiad peavad sisaldama meetmeid puuetega ja vähenenud töövõimega inimeste integreerimiseks tööturule; julgustab liikmesriike kaaluma lisandväärtust, mida annab tööandjate stimuleerimine tööturust kõige kaugemal olijate töölevõtmiseks, arendades välja kohustuste ja tugivõrgustike hästi tasakaalustatud kogumi, mis hõlmab kõiki liikmesriikide tööturupoliitika väljaarendamises osalejaid;
111. nõuab seoses kõrgete vaesusmääradega selle hindamist, kas enim puudustkannatavatele isikutele suunatud Euroopa abifond on piisavalt hästi rahastatud, ja kui ei ole, siis mitmeaastase finantsraamistiku vahehindamise käigus lisavahendite võimaluse kaalumist;
112. nõustub komisjoniga, et liikmesriigid peavad astuma kodutuse vastu tervikstrateegiate abil, mis põhinevad ennetamisel, eluasemel põhinevatel lähenemisviisidel, väljatõstmist käsitlevate eeskirjade ja tavade läbivaatamisel ning kodutute kriminaliseerimise lõpetamisel; nõuab riikidevahelise parimate tavade vahetamise ja vastastikuse õppimise parandamist ning tunnustab programmi „Progress” rolli selles kontekstis;
113. kiidab soovitusi investeerida haridusse, kuid on mures asjaolu pärast, et üle 20 liikmesriigi on kulutusi haridusele suhteliselt (protsendina SKPst) vähendanud, seades nii viisi ohtu kasvu- ja töökohtade loomise potentsiaali ning konkurentsivõime; juhib tähelepanu asjaolule, et selliste investeeringute vähendamine suurendab ELi struktuurilist nõrkust, arvestades ebakõla oskustöölise kasvava nõudluse ja tösiasi vahel, et mitmes liikmesriigis on praegu suur osa tööjõust madala kvalifikatsiooniga;
114. võtab teadmiseks komisjoni soovitusi reformida tervishoiusüsteeme, et täita eesmärk tagada kulutõhusal moel üldine avalik juurdepääs kvaliteetsele arstiabile ning kindlustada tervishoiusüsteemide finantsiline jätkusuutlikkus;
115. tuletab meelde nõudmist kaasata kodanikuühiskonna sidusrühmi rohkem ja struktureeritult riigi ja ELi tasandil, et tagada Euroopa poolaasta legitiimsus ja suurendada selle tõhusust; ootab sellega seoses, et komisjon kaasaks plaani kohaselt sotsiaaldialogi komitee raames tööturu osapooli enne 2015. aasta majanduskasvu analüüsi vastuvõtmist;
116. kritiseerib asjaolu, et kõik liikmesriigid ei ole riiklike reformikavade koostamisse kaasanud riigi parlamenti ega riiklike tööturu osapooli ja kodanikuühiskonda; kutsub liikmesriike üles lisama oma riiklikku reformikavasse üksikasjalikku ülevaadet, milles selgitatakse, kes ja missugusel viisil osalesid; palub komisjonil koostada ülevaate parlamendimenetluste ja sidusrühmade Euroopa poolaastasse kaasamise erinevate riiklike tavade kohta;

Eelarvepoliitika

117. toonitab taas, kui oluline roll on ELi eelarvel säästva majanduskasvu soodustamisel, arvukamate töökohtade loomisel ja makromajandusliku tasakaalustamatuse vähendamisel ELis, mis kõik aitab vähendada sotsiaalset ebavõrdsust; tuletab eelkõige meelde, et isegi arvestamata liidu rolli investeeringute hoogustajana, on umbes 60% liidu eelarvest otseselt määratud strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide saavutamiseks; rõhutab ühtlasi, et paljud 2014.–2020. aasta projektid hõlmavad uuenduslikke rahastamisvahendeid, millel võib olla tähtis roll nii avaliku sektori kui ka erainvesteeringute toetamisel liikmesriikides, eelkõige pikaajaliste investeeringute puhul, mida loetakse üldiselt poliitiliselt väga oluliseks;
118. tuletab meelde, et uue mitmeaastase finantsraamistiku jõustumisel tuleb uued programmid nii ELi kui ka liikmesriikide tasandil kiiresti ja tõhusalt rakendada, et need aitaksid toetada majanduse elavdamise protsessi; nõuab, et eriti kiiresti rakendataks finantsraamistiku esimesteks aastateks kavandatud programmid, nagu Horisont 2020, COSME, Erasmus+ ja noorte tööhõive algatus; rõhutab, et neil programmidel on võimendav mõju ning koostoimeline ja katalüütiline roll riikliku investeerimispoliitika ja majanduskasvu ning töökohtade loomise suhtes; rõhutab, et on vaja kiiresti käivitada 2014.–2020. aasta ühtekuuluvuspoliitika (juba allkirjastatud partnerluslepingute, kooskõlastatud rakendusprogrammide ja teostatud eelmaksete näol); toonitab taas, et ühtekuuluvuspoliitika võib täita olulist rolli majanduskasvu ja töökohtade loomise toetamisel kogu ELi territooriumil; palub sellega seoses liikmesriikidel tagada, et ELi rahastamine oleks võimaluse korral alati suunatud projektidele, mis edendavad töökohtade loomist, eelkõige noorte jaoks, samuti jätkusuutlikku majanduskasvu ja konkurentsivõimet; on sügavalt mures täitmata kulukohustuste enneolematu mahu pärast (neist enamik ühtekuuluvuspoliitika valdkonnas), samuti kulukohustustest vabastamise suure riski pärast, mis puudutab teatud liikmesriike seoses rahastamisega eelmise programmi töö perioodi raames;
119. toetab nii ELi noortegarantiid kui ka noorte tööhõive algatust kui olulisi vahendeid väga laialdase noorte töötuse vastu võitlemiseks; tervitab komisjoni hiljutisi samme liikmesriikide toetamiseks noorte tööhõive algatuse raames rahastatavate meetmete kiirel kavandamisel; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama nende programmide nõuetekohane, tõhus, kiire ja õigeaegne rakendamine;
120. rõhutab, et ELi töökohtade, majanduskasvu ja konkurentsivõime edendamiseks tuleb hoogustada väärtusahelate loomist ELis ning kindlamalt kaasata ELi ettevõtjaid, sealhulgas VKEsid, kõigil väärtusahela tasanditel; tuletab meelde, et selline poliitika peaks hõlmama igas suuruses ettevõtjaid, soodustama tootmisahela säilitamist Euroopas, toetama suure kasvupotentsiaaliga sektoreid, pidades eelkõige silmas uuendustegevust, oskusi, jätkusuutlikkust, ettevõtlust ja loovust, ning võimaldama piisavat majanduskasvu ja jõukust, et töökohtade arv saaks suurened;
121. rõhutab, et praegu, mil paljud liikmesriigid sõltuvad suuresti ühestainsast energiatarnijast ning kuue liikmesriigi maagaasivarustus on täielikus sõltuvuses Venemaast, on töökohtade edendamiseks ja kaitsmiseks vaja vähendada Ukrainas jätkuva kriisi taustal ELis ilmnunud tundlikkust välise energiavarustuse häirete suhtes; tunneb sellega seoses heameelt Euroopa Ülemkogu 26.–27. juuni 2014. aasta kohtumise järelduste üle ning loodab, et neid järeldusi täiendatakse hiljemalt 2014. aasta oktoobris

ulatuslike keskmise kuni pika perspektiivi meetmetega ELi energiajulgeoleku suurendamiseks;

122. rõhutab, et maksete ranged piirmäärad 2014.–2020. aastal on ELi eelarve jaoks tõsine probleem, mis takistab majanduse elavdamist, sest maksete hiline mine kahjustab peamiselt otseseid toetusesaajaid; tuletab meelde, et rakendamisel on vaja tagada maksete õigeaegne ja korrakohane areng, et üheaegselt teostada nii varasematest kohustustest kui ka eelrahastamisest tulenevad maksed, mis võimaldaks uued programmid kiiresti käivitada ja vältida täitmata kulukohustuste võimalikku ebatavalist ülekandumist 2015. aasta eelarvesse; nõuab sellega seoses tungival t, et nõukogu kiidaks täielikult heaks komisjoni esitatud 2014. aasta paranduseelarve projekti nr 3, et liidu eelarvel oleks võimalikult suur mõju kohapealsete investeeringute osas; juhib tähelepanu asjaolule, et kui paranduseelarved nr 2, 3 ja 4 võetakse vastu muudatusteta, oleks selle üldine mõju eelarvele 106 miljonit eurot kogurahvatulust sõltuvate sisse maksete suurenemise näol, mida liikmesriigid peavad tegema, tagamaks 2014. aastaks vajalikul tasemel maksete assigneeringud, et katta liidu olemasolevad õiguslikud kohustused; rõhutab, et kavatseb jätkata olukorra jälgimist maksete ja täitmata kulukohustuste osas ning kasutada täielikult kõiki paindlikkusmehhanisme, mida mitmeaastase finantsraamistiku määrus ja sellega seotud institutsioonidevaheline kokkulepe ette näevad; toonitab, et ELi korduva eelarveliste maksete kriisi küsimust tuleks jätkusuutlikul viisil käsitleda 2014.–2020. aasta mitmeaastase finantsraamistiku valimist järrels l äbivaatamisel, mida 1. novembril 2014 ametisse asuv Euroopa Komisjoni uus koosseis peaks võimalikult peatselt alustama;
123. tuletab meelde oma seisukohta, et liikmesriikide eelarveseisundit saab kergendada uue omavahendite süsteemiga liidu eelarve rahastamiseks, millega vähendatakse kogurahvatulust sõltuvaid sisse makseid, võimaldades liikmesriikidel teha teoks konsolideerimis püüdlused, seadmata ohtu ELi rahastamist, et toetada investeerimist majanduse elavdamisse ja reformimeetmetesse; tuletab meelde, et komisjon on esitanud mitmeid seadusandlikke ettepanekuid omavahendite süsteemi muutmiseks, kuid siiani ei ole nõukogu neist kahjuks ühtegi tõsiselt arutanud; peab seetõttu väga oluliseks uut kõrgetasemelist omavahendite töö rühma, kes peaks aitama ELi rahastamist põhjalikult reformida;
124. nõuab tungival t, et komisjon 2014. aasta novembris avaldatava 2015. aasta majanduskasvu analüüsi raames täielikult käsitleks ja rõhutaks ELi eelarve rolli Euroopa poolaasta protsessis, näidates faktide ja konkreetsete andmete põhjal, kuidas ELi eelarve projekt saab avaldada käivitavat, katalüütilist, koostoimelist ja täiendavat mõju kohaliku, piirkondliku ja riikliku tasandi kogukuludele;
125. palub ühtlasi, et komisjon annaks järgmises iga-aastas es majanduskasvu analüüsis täieliku ülevaate sellest, mida on saavutatud Euroopa Ülemkogu 2012. aasta juuni kohtumisel vastu võetud majanduskasvu ja töökohtade loomise kokkuleppe rakendamisega, mille eesmärk on majandus- ja rahanduskriisist välja tulla, ning esitaks uued ettepanekud ELi eelarve võimaliku rolli kohta aruka, jätkusuutliku, kaasava, ressursitõhusa ja töökohti loova majanduskasvu jätkamisel;
126. tervitab komisjoni ametisseastuva presidendi lubadust järgida komisjoni 5. detsembri

2012. aasta tegevuskava „Tõelise majandus- ja rahaliidu suunas”; on seisukohal, et täiendavad rahalised vahendid või instrumendid, näiteks solidaarsusmehhanism, peavad olema ELi eelarve lahutamatu osa, kuid seda üle mitmeaastase finantsraamistiku kokkulepitud ülemmäärade;

Siseturg

127. nõuab tungivalt, et loodaks tõeline energia siseturg, millega tagataks õiglane turulepääs, tarbijakaitse kõrge tase ning juurdepääsetav turg, eriti VKEdele;
128. usub, et liikmesriigid peavad suurendama jõupingutusi, et ajakohastada oma riiklikke haldusorganeid, viia selleks lõpule oma vastavad avaliku halduse seaduste reformid, osutada rohkem ja paremini kättesaadavaid digitaalteenuseid kodanikele ja ettevõtjatele, vähendada kulusid ja suurendada tõhusust, soodustada riiklike haldusorganite piiriülest koostööd ja rakendada nende koostegutsemisvõime raamistikke; toonitab asjaolu, et ELi riigihanke- ja kontsessiooniteemaliste õigusaktide täielik ja kiire rakendamine annaks suurepärase võimaluse tõhustada innovatsiooni ja suurendada VKEde juurdepääsu ning ajakohastada riiklikke haldusorganeid nii valitsuse kui ka kohalikul tasandil, suurendades selleks avaliku sektori kulutuste ja investeeringute kvaliteeti, tulemuslikkust ja läbipaistvust;

Keskkonnapoliitika

129. rõhutab, et ELi liikmesriikide majanduse keskkonnasäästlikumaks muutmine toetab pikaajalist ja kriisikindlat kasvu, suurendab konkurentsivõimet ja loob töökohti, parandades ühtlasi liidu energiapuulgeolekut ja energiavarustuse sõltumatust, ning toonitab, et keskkonnasäästlikku majandust tuleks pidada majanduse arengu võimsaks katalüsaatoriks;
130. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon Euroopa Ülemkogule, nõukogule, liikmesriikide valitsustele, komisjonile, liikmesriikide parlamentidele ning Euroopa Keskpankale.

30.9.2014

EELARVEKOMISJONI ARVAMUS(*)

majandus- ja rahanduskomisjonile

majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta ja 2014. aasta prioriteetide rakendamise kohta
(2014/2059(INI))

Arvamuse koostaja (*): Nils Torvalds

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 54

ETTEPANEKUD

Eelarvekomisjon palub vastutaval majandus- ja rahanduskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. toonitab taas, kui oluline roll on ELi eelarvel säästva majanduskasvu soodustamisel, arvukamate töökohtade loomisel ja makromajandusliku tasakaalustamatuse vähendamisel ELis, mis kõik aitaks vähendada sotsiaalset ebavõrdsust; tuletab eelkõige meelde, et isegi arvestamata liidu rolli investeringute hoogustajana, on umbes 60% liidu eelarvest otseselt määratud Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamiseks; rõhutab ühtlasi, et paljud 2014.–2020. aasta projektid hõlmavad uuenduslikke rahastamisvahendeid, mille võib olla tähtis roll nii avaliku sektori kui ka erainvesteringute toetamisel liikmesriikides, eelkõige pikaajaliste investeringute puhul, mida loetakse poliitiliselt väga oluliseks;
2. tuletab meelde, et uue mitmeaastase finantsraamistiku jõustumisel tuleb uued programmid nii ELi kui ka liikmesriikide tasandil kiiresti ja tõhusalt rakendada, et need aitaksid toetada majanduse elavdamise protsessi; nõuab, et eriti kiiresti rakendataks finantsraamistiku esimesteks aastateks kavandatud programmid, nagu Horisont 2020, COSME, Erasmus+ ja noorte tööhõive algatus; rõhutab, et neil programmidel on võimendav mõju ning koostoimeline ja katalüütiline roll riikliku investeerimispoliitika ja majanduskasvu ning töökohtade loomise suhtes; rõhutab, et on vaja kiiresti käivitada 2014.–2020. aasta ühtekuuluvuspoliitika (juba allkirjastatud partnerluslepingute, kooskõlastatud rakendusprogrammide ja teostatud eelmaksete näol); toonitab taas, et ühtekuuluvuspoliitika võib täita olulist rolli majanduskasvu ja töökohtade loomise toetamisel kogu ELi territooriumil; palub sellega seoses liikmesriikidel tagada, et ELi rahastamine oleks võimaluse korral alati suunatud projektidele, mis edendavad töökohtade loomist, eelkõige noorte jaoks, samuti säästvat majanduskasvu ja konkurentsivõimet; on

sügavalt mures täitmata kulukohustuste enneolematu mahu pärast (neist enamik ühtekuuluvuspoliitika valdkonnas), samuti kulukohustustest vabastamise suure riski pärast, mis puudutab teatud liikmesriike seoses rahastamisega eelmise programmi tööperioodi raames;

3. toetab nii ELi noortegarantiid kui ka noorte tööhõive algatust kui olulisi vahendeid väga laialdase noorte töötuse vastu võitlemiseks; tervitab komisjoni hiljutisi samme liikmesriikide toetamiseks noorte tööhõive algatuse raames rahastatavate meetmete kiirel kavandamisel; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama nende programmide nõuetekohane, tõhus, kiire ja õigeaegne rakendamine;
4. rõhutab, et ELi töökohtade ja konkurentsivõime edendamiseks tuleb hoogustada väärtusahelate loomist ning kindlamalt kaasata ELi ettevõtjaid, sealhulgas VKEsid, kõigil väärtusahela tasanditel; tuletab meelde, et selline poliitika peaks hõlmama igas suuruses ettevõtjaid, soodustama tootmisahela säilitamist Euroopas, toetama suure kasvupotentsiaaliga sektoreid, pidades eelkõige silmas uuendustegevust, oskusi, jätkusuutlikkust, ettevõtlust ja loovust, ning võimaldama säästvat majanduse ja jõukuse kasvu, et töökohtade arv saaks suurenedä;
5. rõhutab, et praegu, mil paljud liikmesriigid sõltuvad suuresti ühestainsast energiatarbijast ning kuue liikmesriigi maagaasivarustus on täielikus sõltuvuses Venemaast, on töökohtade edendamiseks ja kaitsmiseks vaja vähendada Ukrainas jätkuva kriisi taustal ELis ilmnenu d tundlikkust väliste energiavarustuse häirete suhtes; tunneb sellega seoses heameelt Euroopa Ülemkogu 26.–27. juuni 2014. aasta kohtumise järeldustest ning loodab, et neid järeldusi täiendatakse hiljemalt 2014. aasta oktoobris ulatuslike keskmise ja kaugema ajavahemiku meetmetega ELi energiajulgeoleku suurendamiseks;
6. rõhutab, et maksete ranged piirmäärad 2014.–2020. aastal on ELi eelarve jaoks tõsine probleem, mis takistab majanduse elavdamist, sest maksete hiline mine kahjustab peamiselt otseseid toetusesaajaid; tuletab meelde, et rakendamisel on vaja tagada maksete õigeaegne ja korraldane areng, et üheaegselt teostada nii varasematest kohustustest kui ka eelrahastamisest tulenevad maksed, mis võimaldaks uued programmid kiiresti käivitada ja vältida täitmata kulukohustuste mis tahes ebatavalist ülekandumist 2015. aasta eelarvesse; nõuab sellega seoses tungivalt, et nõukogu kiidaks täielikult heaks komisjoni esitatud 2014. aasta paranduseelarve projekti nr 3, et liidu eelarvel oleks investeringutele võimalikult suur mõju; juhib tähelepanu asjaolule, et kui paranduseelarved nr 2, 3 ja 4 võetakse vastu muudatusteta, oleks selle üldine mõju eelarvele 106 miljonit eurot kogurahvatulust sõltuvate sisse maksete suurenemise näol, mida liikmesriigid peavad tegema, tagamaks 2014. aastaks vajalikul tasemel maksete assigneeringud, et katta liidu olemasolevaid õiguslikke kohustusi; rõhutab, et kavatseb jätkata olukorra jälgimist maksete ja täitmata kulukohustuste osas ning kasutada täielikult kõiki paindlikkuse mehhanisme, mida mitmeaastase finantsraamistiku määrus ja sellega seotud institutsioonidevaheline kokkulepe ette näevad; toonitab, et ELi korduva eelarveliste maksete kriisi küsimust tuleks jätkusuutlikul viisil käsitleda 2014.–2020. aasta mitmeaastase finantsraamistiku valimiste järgsel läbivaatamisel, mida 1. novembril 2014 ametisse asuv Euroopa Komisjoni uus koosseis peaks võimalikult peatselt alustama;
7. peab kahetsusväärseks, et liikmesriigid alahindavad jätkuvalt ELi eelarve rolli ja panust

majanduse kindlamal juhtimisel ja eelarve paremal koordineerimisel kogu liidus, ning seetõttu kutsub neid üles mitte suhtuma ELi eelarvesse makstavasse osamaksu kui kohandamisabinõusse oma eelarve konsolideerimisel ja mitte püüdma kunstlikult vähendada ELi eelarve majanduskasvu soodustavate kulude mahtu, mis oleks vastuolus liikmesriikide kõrgeimal tasemel võetud kohustustega; palub veel kord, et komisjon võtaks liikmesriikide eelarvekavade hindamisel täielikult arvesse seda korduvalt esinevat ohtlikku suundumust ning pakuks välja konkreetseid meetmeid selle peatamiseks; on vastupidi veendunud, et liidu tasandil rahastamine võib aidata liikmesriikidel eelarvevahendeid säästa;

8. tuletab meelde oma seisukohta, et liikmesriikide eelarveseisundit saab kergendada uue omavahendite süsteemiga liidu eelarve rahastamiseks, millega vähendatakse rahvamajanduse kogutulust sõltuvaid sissemaksmeid, võimaldades liikmesriikidel teha teoks konsolideerimispüüdlused, seadmata ohtu ELi rahastamist, et toetada investeerimist majanduse elavdamisse ja reformimeetmetesse; tuletab meelde, et komisjon on esitanud mitmeid seadusandlikke ettepanekuid omavahendite süsteemi muutmiseks, kuid siiani ei ole nõukogu neist kahjuks ühtegi tõsiselt arutanud; peab seetõttu väga oluliseks uut kõrgetasemelist omavahendite tööühma, kes peaks aitama ELi rahastamistegevust põhjalikult reformida;
9. palub, et komisjon 2014. aasta novembris avaldatava 2015. aasta majanduskasvu analüüsi raames täielikult käsitleks ja rõhutaks ELi eelarve rolli Euroopa poolaasta protsessis, näidates faktide ja konkreetsete andmete põhjal, kuidas ELi eelarve projekt saab avaldada käivitavat, katalüütilist, koostoimelist ja täiendavat mõju kohaliku, piirkondliku ja riikliku tasandi kogukuludele;
10. palub ühtlasi, et komisjon annaks järgmises iga-aastasest majanduskasvu analüüsis täieliku ülevaate sellest, mida on saavutatud Euroopa Ülemkogu 2012. aasta juuni kohtumisel vastu võetud majanduskasvu ja töökohtade loomise kokkuleppe rakendamisega, mille eesmärk on majandus- ja rahanduskriisist välja tulla, ning esitaks uued ettepanekud ELi eelarve võimaliku rolli kohta aruka, kestliku, kaasava, ressursitõhusa ja töökohti loova majanduskasvu jätkamisel;
11. tervitab komisjoni ametisseastuva presidendi lubadust järgida komisjoni 5. detsembri 2012. aasta tegevuskava „Tõelise majandus- ja rahaliidu suunas”; on seisukohal, et täiendavad rahalised vahendid või instrumendid, näiteks solidaarsusmehhanism, peavad olema ELi eelarve lahutamatu osa, kuid seda üle mitmeaastase finantsraamistiku kokkulepitud ülemäärade.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	29.9.2014
Lõpphääletuse tulemus	+ : 28 - : 3 0 : 4
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Jean-Paul Denanot, Gérard Deprez, Valdis Dombrovskis, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Esteban González Pons, Ingeborg Gräßle, Heidi Hautala, Monika Hohlmeier, Kaja Kallas, Bernd Kölmel, Vladimír Maňka, Clare Moody, Siegfried Mureşan, Victor Negrescu, Paul Rübig, Patricija Šulin, Eleytherios Synadinos, Indrek Tarand, Marco Valli, Monika Vana, Daniele Viotti, Marco Zanni
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Pablo Echenique, Anneli Jäätteenmäki, Zbigniew Kuźmiuk, Ivan Štefanec, Claudia Tapardel, Nils Torvalds, Derek Vaughan, Anders Primdahl Vistisen, Flavio Zanonato, Tomáš Zdechovský
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (kodukorra art 200 lg 2)	Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Edouard Martin

2.10.2014

TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS(*)

majandus- ja rahanduskomisjonile

majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta ja 2014. aasta prioriteetide rakendamise kohta
(2014/2059(INI))

Arvamuse koostaja (*): Sergio Gutiérrez Prieto

(*) Kaasatud komisjon – kodukorra artikkel 54

ETTEPANEKUD

Tööhõive- ja sotsiaalkomisjon palub vastutaval majandus- ja rahanduskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- võttes arvesse oma 14. septembri 2011. aasta¹ ja 16. jaanuari 2014. aasta² resolutsioone ELi kodutuse kaotamise strateegia kohta,
- A. arvestades, et pärast kuus aastat kestnud majanduskriisi ja negatiivseid kasvunäitajaid on majandus aeglaselt taastumas ja 2015. aastaks jõuab taastumine eeldatavasti kõigisse liikmesriikidesse; arvestades, et komisjoni prognooside kohaselt on majanduse taastumine veel vaevaline ning kodanike tööhõivet puudutavate ja sotsiaalsete nõudmiste täitmiseks ning tootlikkuse ja konkurentsivõime taastamiseks peavad reformid jätkuma; arvestades, et komisjon tunnistab, et ELi paljudes osades valitseb rusuv sotsiaalne olukord, töötus on saavutanud enneolematu mõõtme ning erinevused piirkondade ja liikmesriikide vahel suurenevad; arvestades, et meetmed tööhõivealase ja sotsiaalse olukorra parandamiseks aitaksid tõsta tootlikkust ja konkurentsivõimet;
- B. arvestades, et vaatamata väikesele langusele on ELi töötute ja noorte töötute määrad ikkagi väga murettekitavad (ELi 28 liikmesriigis 25,005 miljonit töötut 2014. aasta juuni seisuga ja 5,06 miljonit töötut noort 2014. aasta juuli seisuga); arvestades, et lisaks sellele kujutavad erinevused liikmesriikide üldise ja noorte töötuse määrade vahel (5% töötuid Austrias, kuid 27,3% Kreekas; 9,3% töötuid noori Austrias, kuid 53,8% Hispaanias) suurt ohtu ELi majanduse stabiilsusele ja Euroopa sotsiaalsele ühtekuuluvusele;

¹ ELT C 51 E, 22.2.2013, lk 101.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2014)0043.

- C. arvestades, et komisjon on märkinud, et paljud liikmesriigid on juba käivitanud olulised reformid, sealhulgas tugevdanud aktiivset tööturupoliitikat ja suurendanud selle tõhusust ning loonud soodsa ärikeskkonna;
- D. arvestades, et komisjon rõhutab innovatsiooni, teadus- ja arendustegevuse rolli lisandväärtuse loomisel ning asjaolu, et oskuste mittevastavus nõudlusele mõjutab eeskätt teadmuspõhiseid sektoreid;
- E. arvestades, et tööturu killustatus on praegu üks suurimaid ebavõrdsuse tekitajaid eri liikmesriikide ja sektorite vahel; arvestades, et seda näitavad suured erinevused tööhõivele juurdepääsus (sh suured takistused tööturule sisenemisel), töötingimustes ja palgatasemetes, mis on mõnikord ebapiisavad inimväärse elatustaseme tagamiseks, ning suurenev lõhe madala ja kõrge kvalifikatsiooniga töö vahel, mis võib takistada liikumist tööturul; arvestades, et sellise killustumise lõpetamiseks on vaja jätkata reformidega;
- F. arvestades, et miinimumpalga kehtestamine on liikmesriikide pädevuses;
- G. arvestades, et töötingimusi, diskrimineerimist ning tervishoidu ja tööohutust käsitlevad ELi õigusaktid annavad töötajatele kaitse ärakasutamise ja diskrimineerimise vastu ning aitavad lihtsustada elanikkonnarühmade, näiteks naiste ja puuetega inimeste tööturule kaasamist; arvestades, et tööõnnetuste ja kutsehaiguste maksumus moodustab hinnanguliselt 2,6–3,8% SKPst, samas kui hinnangute kohaselt annab iga tervishoio ja tööohutuse standardite rakendamisele kulutatud euro ettevõtjatele tagasi 2,2 eurot;
- H. arvestades, et majandus- ja finantskriis on toonud esile mõne liikmesriigi rahanduse ebakindluse;
- I. arvestades, et mõned liikmesriigid on kriisi vastu võitlemiseks avaliku sektori kulutusi järsult kärpinud ning samal ajal on tööpuuduse kasvuga kaasnenum suurem nõudlus sotsiaalkaitse järele; arvestades, et liikmesriikide eelarvest sotsiaalkindlustuseks tehtavad eraldised on veelgi suurema surve all, kuna laiaulatusliku töökohtade kadumise ja palgakärbete tõttu on vähenenud maksulaekumine, mis omakorda ohustab tõsiselt Euroopa sotsiaalset mudelit;
- J. arvestades, et komisjon on tunnistanud, et kokkuhoiupoliitikal, mida on aetud kriisi ja mitme ELi liikmesriigi majandusliku olukorra tõttu, on olnud majanduskasvule ja sotsiaalsetele aspektidele negatiivne mõju, nagu on märgitud 2. juuni 2014. aasta teatises (COM(2014)0400): „Kriisi ja poliitikameetmete tagajärjed, mis mõjutavad majandus- ja sotsiaalset olukorda, avalduvad ka ebavõrdsuse määras. Teatavat liiki töötuse struktuur, piiratud juurdepääs haridusele ja tervishoiole, teatavad maksusoodustusreformid – need kõik võivad mõjutada ühiskonna kõige haavatavamad osa eri viisidel.”;
- K. arvestades, et ELi toimimise lepingu artiklis 9 on sätestatud: „Oma poliitika ja meetmete määratlemisel ja rakendamisel võtab liit arvesse kõrge tööhõive taseme edendamise, piisava sotsiaalse kaitse tagamise, sotsiaalse tõrjutuse vastase võitluse ning hariduse, koolituse ja inimeste tervise kaitse kõrge tasemega seotud nõudeid”, ning arvestades, et on oluline nimetatud horisontaalset klauslit kõigis poliitikavaldkondades piisaval määral rakendada, et saavutada ELi lepingu artiklis 3 sätestatud eesmärgid; arvestades, et ELi toimimise lepingu artiklis 174 on sätestatud: „Selleks et edendada oma igakülgselt

harmoonilist arengut, töötab liit välja ja rakendab meetmeid majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse tugevdamiseks. [...] pööratakse erilist tähelepanu maapiirkondadele, tööstuslikust üleminekust mõjutatud piirkondadele ja regioonidele, kus valitsevad rasked ja püsivad ebasoodsad looduslikud või demograafilised tingimused, näiteks väga väikese rahvastikutihedusega põhjapoolseimatele piirkondadele, saartele, piiriülestele ja mäestikualadele.”;

- L. arvestades, et ainult 7,5 miljonit inimest ehk 3,1% ELi tööjõust töötab praegu teises liikmesriigis, ning arvestades, et noored on kõige liikuvam rühm;
- M. arvestades, et kriisi tagajärjel on VKEdel ja mikroettevõtjatel väga kulukas ja raske rahastamisele juurde pääseda, mis pärsib nende kasvu- ja töökohtade loomise võimet; arvestades, et komisjon ja liikmesriigid peavad seetõttu toetama VKEde arengut, et edendada ELis strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide kohaselt arukat, jätkusuutlikku ja kaasavat majanduskasvu ja kvaliteetseid töökohti;
 - 1. tunneb heameelt asjaolu üle, et 2014. aasta riigipõhistes soovitusetes ei keskenduta enam ainult eelarve konsolideerimisele, vaid ka jätkusuutlikku kasvu ja tööhõivet soodustavate tingimuste tugevdamisele; tuletab meelde, et stabiilsuse ja kasvu pakti kohaselt kehtivad veel määrad, mille eesmärk on lihtsustada majanduskasvu ELis, ning et tuleb võtta arvesse liikmesriikide erinevat majandus- ja sotsiaalolukorda;
 - 2. tunneb heameelt komisjoni tõdemuse üle, et eelarve konsolideerimine peab jätkuma majanduskasvu soodustaval ja diferentseeritud viisil, mis võimaldab liikmesriikidel mitte ainult investeerida majanduskasvu ja töökohtade loomisse, vaid lahendada ka suure võla, töötuse ja vananeva ühiskonnaga seotud probleeme;
 - 3. tõstab esile töökohtade potentsiaali rohelises majanduses, mis võiks komisjoni hinnangute kohaselt luua ainuüksi energiatõhususe ja taastuvenergia sektorites 2020. aastaks 5 miljonit töökohta, tingimusel et kehtestatakse ambitsioonikas kliima- ja energiapoliitika; kutsub liikmesriike üles tagama kõnealustes sektorites piisava investeringute taseme ja prognoosima töötajate tulevasi oskusi; palub komisjonil lisada rohelise majanduse töökohtade potentsiaali kasutamise keskse prioriteedina 2015. aasta iga-aastase majanduskasvu analüüsi;
 - 4. tunneb heameelt asjaolu üle, et komisjon võtab arvesse riiklikest reformikavadest ilmnevaid liikmesriikidevahelisi erinevusi, kuid kutsub komisjoni ja liikmesriike üles pöörama erilist tähelepanu nendele piirkondadele, kus on püsivad ebasoodsad looduslikud või demograafilised tingimused, eelkõige eelarveeraldise kaalumisel;
 - 5. tuletab meelde, et komisjon on tunnistanud, et „kõrge töötuse ja sotsiaalse pinge määr kulutavad Euroopa inim- ja sotsiaalset kapitali ning nõuavad otsustavat ja järjepidevat tegutsemist” (COM(2014)0400); kutsub uut komisjoni üles võtma eelarves täielikult arvesse sotsiaalseid ja tööhõivet puudutavaid kompromisse ning viima need kooskõlla sotsiaalsete investeringute paketi eesmärkidega;
 - 6. rõhutab, et sotsiaal- ja tööhõivepoliitikat ei tohiks vaadelda mitte ainult kulude seisukohalt, vaid tähelepanu tuleks pöörata ka tööturu struktuurireformidele ja pikaajalisele kasule, et säilitada investeringud ühiskonda ja kodanikesse eesmärgiga

saavutada strateegia „Euroopa 2020” eesmärgid ning kindlustada liikmesriikide ja ELi kui terviku tulevikku ja stabiilsust;

7. rõhutab, et samal ajal kui palgad on oluline tegur euroala makromajandusliku tasakaalustamatuse lahendamisel, ei ole need lihtsalt majanduse kohandamise vahend, vaid ennekõike sissetulek, millest töötajad peavad elama; kutsub komisjoni üles tagama, et palka käsitlevad soovitusel ei suurendaks palgavaesust või palkade ebavõrdsust liikmesriikides ega kahjustaks madala sissetulekuga rühmi;
8. on väga mures, et EL on kaugel strateegia „Euroopa 2020” tööhõive- ja sotsiaaleesmärkide täitmisest ning et kõige visamalt edeneb vaesuse vähendamine, kuivõrd vaesuses elavate inimeste arv kasvas aastatel 2010–2012 kümne miljoni inimese võrra, mitte ei kahanenud; kutsub uut komisjoni üles vastu võtma ühtset lähenemisviisi ja paluma, et liikmesriigid annaksid viivitamata teada riiklikest edusammudest strateegia „Euroopa 2020” elluviimisel; palub, et liikmesriigid kehtestaksid oma riiklikes reformikavades selged riiklikud kavad strateegia „Euroopa 2020” edendamiseks, eriti seoses vaesuse vähendamisega;
9. nõuab Euroopa poolaasta raames soovitatud eelarve-, majandus- ja sotsiaalpoliitika eelnevat kooskõlastamist, eeskätt iga-aastases majanduskasvu analüüsis ja riigipõhistes soovitusel;
10. tunnustab komisjoni tööd majandus- ja rahaliidu sotsiaalse samba kallal, mis on sotsiaalse mõõtme praegusesse majanduse juhtimise mehhanismide struktuuri integreerimise protsessi osa; nõuab, et seda jätkataks jõulisemalt, et vähendada töötust, vaesust ja sotsiaalset tõrjutust ning kaotada sotsiaalne dumping; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles rakendama Euroopa poolaasta protsessi käigus majanduslikke meetmeid kooskõlas strateegia „Euroopa 2020” sotsiaalsete eesmärkidega ning aluslepingutes sätestatud sotsiaalsete põhimõtetega;
11. kiidab heaks asjaolu, et komisjon kasutas selle aasta riigipõhiste soovitusel jaoks uut tööhõive- ja sotsiaalnäitajate tulemustabelit, eeskätt viiteid üldisele ja noorte töötuse määrale ning mittetöötavate ja mitteõppivate noorte määrale; märgib, et need näitajad on puhtalt analüütilised; nõuab, et tulemustabelisse lisataks veel näitajaid, nagu töö kvaliteet, laste vaesuse määr, tervishoiuteenuste kättesaadavus ja kodutus; nõuab, et need näitajad avaldaksid tegelikku mõju kogu Euroopa poolaasta protsessile;
12. kutsub komisjoni ja nõukogu üles jätkuvalt täiustama näitajaid strateegia „Euroopa 2020” sotsiaalse, keskkonna- ja innovatsioonimõõtme jälgimiseks osana Euroopa poolaastast; palub komisjonil jätkata debatti sotsiaalsete ja tööhõivenäitajate arvu ja arendamise üle, arvestades, et ELi majandus- ja sotsiaalküsimused on ühe mündi kaks külge, mis mõlemad mängivad ELi arengus tähtsat rolli;
13. tuletab meelde oma nõudmist, et enne euroala tippkohtumisi toimuksid vajaduse korral eurorühma tööhõive- ja sotsiaalministrite kohtumised, et tagada sotsiaal- ja tööhõiveprobleemide täielikum käsitlemine euroala ametiasutuste aruteludes ja otsustes ning aidata kaasa euroala riigipeade ja valitsusjuhtide kohtumistele; on veendunud tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogu ning majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu ühiste kohtumiste tähtsuses, et saavutada ühtne seisukoht

alati, kui see on vajalik;

14. tunneb heameelt asjaolu üle, et komisjon tunnistab, et eelarve konsolideerimise meetmed – mis võeti mitte ainult mõne liikmesriigi majanduse jätkusuutlikkuse, vaid kogu ELi majanduse jätkusuutlikkuse tagamiseks – on mõjunud ELi tööhõive- ja sotsiaalsele olukorrale rängalt ja laiaulatuslikult; nõuab suuremaid jõupingutusi, et täidetakse kõik tööhõivealased ja sotsiaalsed kohustused, mis on sätestatud aluslepingutes ja ELi põhiõiguste hartas; kutsub Euroopa Liidu Põhiõiguste Ametit üles põhjalikult hindama nende meetmete mõju põhiõigustele ja esitama soovitusel harta rikkumise korral;

Tööhõive

15. tunneb heameelt eesistujariigi Itaalia kavatsuse üle – mis on ära märgitud ka Euroopa Ülemkogu 30. augusti 2014. aasta erakorralise kohtumise järeldustes – pidada riigipeade ja valitsusjuhtide tasandi konverents, kus käsitletakse tööhõivet, eeskätt noorte tööhõivet;
16. tunneb heameelt nimetatud asjaolu üle, et töötuse määrad on mõnes liikmesriigis langenud; tuletab siiski meelde, et strateegias „Euroopa 2020” on täpselt öeldud, et tuleb jälgida tööhõive määra, ning peab kahetsusväärseks, et praegused tööhõive näitajad ei peegelda täpselt kõikide liikmesriikide tööturgude tegelikku olukorda;
17. märgib, et komisjon juhib tähelepanu struktuurireformide vajadusele, et parandada majanduskasvu ja tööhõive raamtingimusi, eeskätt ajal, mil tööpuuduse määr on kõrge, ja et ühtse turu väljakujundamisega saab luua palju võimalusi nii riikide kui ka Euroopa tasandil;
18. kutsub uut komisjoni üles seadma tööhõive taastamise absoluutseks prioriteediks ning koostama majanduskasvuks ja kvaliteetsete töökohtade loomiseks julge ja tervikliku strateegia, mis peaks hõlmama kõiki uusi volinikke; on arvamisel, et selleks peaks tööhõive ja sotsiaalküsimuste volinik koostama kava, mis hõlmab kõiki poliitikavaldkondi ning sisaldab konkreetseid meetmeid kvaliteetse tööhõive edendamiseks;
19. leiab, et ELi konkurentsivõimet ei ole võimalik taastada ainuüksi kulude kärpimisega, vaid sellega peavad kaasnema suuremad investeeringud teadus- ja arendustegevusse ning haridusse ja oskustesse, samuti suurem ressursitõhusus; nõuab, et tööturud muutuksid kohanemisvõimelisemaks ja dünaamilisemaks, et muutuvad majandusolud ei tooks kaasa suuri koondamisi ja ülemääraseid palgakohandusi; tuletab meelde, et paljude ELi töötajate ostujõud on järsult vähenenud ning leibkondade sissetulekud ja sisenõudlus on langenud; on veendunud, et meie majanduse vajaliku konkurentsivõime taastamiseks peab EL samuti kaaluma strateegiaid, milles keskendutakse muudele tootmiskuludele, hindade arengule ja kasumimarginaalile, ning sektoriülesele poliitikale, mille abil edendatakse innovatsiooni, tootlikkust ja tipptaset;
20. tunneb muret jõukuse ja sissetulekute üha kasvava ebavõrdsuse pärast, mis vähendab ostujõudu, sisenõudlust ja reaalmajandusse tehtavaid investeeringuid; kutsub liikmesriike üles lisama oma riiklikesse reformikavadesse meetmeid nimetatud ebavõrdsuse vähendamiseks, et edendada majanduskasvu, tööhõivet ja sotsiaalset ühtekuuluvust;

21. rõhutab vajadust nihutada maksukoormus tööjõult muudele jätkusuutlikele maksudele, et edendada majanduskasvu ja töökohtade loomist;
22. kiidab heaks komisjoni riigipõhised soovitused keskkonnamaksude valdkonnas ja kutsub liikmesriike üles neid soovitusi järgima, tagades samas, et sellest on kasu eeskätt madalama sissetulekuga isikutele; toonitab, et tööjõu maksustamise asemel tuleks suurendada keskkonnamakse ning kaotada järk-järgult keskkonnale kahjulikud toetused, sest see avaldab positiivset mõju eelarvele, tööhõivele, ühiskonnale ja keskkonnale; palub komisjonil muuta keskkonnamaksud järgmises iga-aastases majanduskasvu analüüsis prioriteediks;
23. tunneb muret, et euroala finantsiline killustatus ohustab mõnel juhul VKEde kasvu ja jätkusuutlikkust; nõuab majanduse laenuvõime taastamist, mis võimaldaks VKEdele investeerida ja luua töökohti, samuti VKEde juurdepääsu lihtsustamist ettevõtluks ning sellistele programmidele nagu COSME ja „Horisont 2020”;
24. kutsub liikmesriike üles kaotama füüsilisest isikust ettevõtjatele, mikroettevõtetele ja VKEdele kehtestatud tarbetut halduskoormust ja bürokraatiat ning lihtsustama ettevõtluse alustamise tingimusi;
25. kutsub komisjoni üles kiiresti rakendama ELi toimimise lepingu artikli 9 alusel lubatud 300 miljardi euro suurust investeerimiskava ning nõuab, et hinnataks, kas nimetatud summast piisab, et taastada ELi täielik potentsiaal majanduskasvuks, konkurentsivõimeks ja kvaliteetsete töökohtade loomiseks;
26. kiidab heaks riigipõhiseid soovitusi käsitlevas koondteatises esitatud komisjoni üleskutse investeerida kogu ELis rohkem teadus- ja arendustegevusse, innovatsiooni, haridusse, oskustesse ja aktiivsesse tööturupoliitikasse ning energia, transpordi ja digitaalmajanduse valdkonda;
27. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tugevdama ELi tööstust, kohaldades paindlikumat konkurentsipoliitikat koos ökoloogilise ja digitaalse ülemineku kavaga, et toetada konkurentsivõimet ja tööhõivet; tuleb meelde oma üleskutset komisjonile koostada pärast tööturu osapooltega konsulteerimist õigusakti ettepanek töötajate teavitamise ja nendega konsulteerimise ning restruktureerimise ettevalmistamise ja juhtimise kohta, et tagada ELi tööstusele majanduslikult ja sotsiaalselt vastutustundlik muutustega kohanemine, mille käigus säilitatakse töötajate õigused, asetamata ülemäärast regulatiivset koormust ettevõtjate ja eriti VKEde õlule;
28. on mures asjaolu pärast, et paljudes liikmesriikides ja sektorites kaasneb töökohtade kaotusega ka töökvaliteedi langus, töökoha leidmise takistuste suurenemine ja tööstandardite halvenemine; rõhutab, et komisjon ja liikmesriigid peavad tegema konkreetseid jõupingutusi, et tõsta töökohtade kvaliteeti, et töötajate oskused vastaksid tööturu vajadustele; palub, et komisjon ja liikmesriigid teeksid tõsiseid jõupingutusi, et käsitleda täiendavaid probleeme, mida tekitavad mittevabatahtlik osalise tööajaga töötamine ja mittevabatahtlik ajutine töötamine, ebakindlad töölepingud (nt null-töötundidega töölepingud), näiline füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemine ja deklareerimata töö; tunneb seetõttu heameelt komisjoni esitatud deklareerimata töö Euroopa platvormi algatuse üle; kordab oma üleskutset liikmesriikidele tagada, et

- inimestele, kellel on ebakindel, ajutine või osalise töötaja leping või kes on füüsilisest isikust ettevõtjad, oleksid kindlustatud peamised õigused ja piisav sotsiaalkaitse;
29. kutsub komisjoni üles tagama, et tema poliitilised suunised edendaksid tööturu reforme, mis on suunatud muu hulgas killustatuse vähendamisele, ühelt töölt teisele ülemineku edendamisele, haavatavate rühmade tööturule kaasamisele, palgavaesuse vähendamisele, soolise võrdõiguslikkuse edendamisele, ebatüüpiliste lepingutega töötajate õiguste tugevdamisele ja suurema sotsiaalkaitse tagamisele füüsilisest isikust ettevõtjate jaoks;
 30. märgib, et komisjon rõhutas 2013. aasta aruandes tööhõive ja sotsiaalse olukorra kohta, kui olulised on sotsiaalkaitse kulutused sotsiaalsete riskide vastase tagatisena; tuletab meelde, kui olulised on automaatsed stabilisaatorid asümmeetriliste šokkidega toimetulekuks, heaoluriikide ülemäärase väljakurnamise vältimiseks ning seega majandus- ja rahaliidu kui terviku jätkusuutlikkuse tugevdamiseks; palub komisjonil lisada riigipõhistesse soovitusesse automaatsete stabilisaatorite säilitamise tähtsuse liikmesriikides, võttes arvesse nende silmapaistvat rolli sotsiaalse ühtekuuluvuse hoidmisel ning sisenõudluse ja majanduskasvu ergutamisel; tuletab meelde oma üleskutset komisjonile koostada roheline raamat automaatsete stabilisaatorite kohta euroalas;
 31. võtab teadmiseks Euroopa Ülemkogu eesistujariigi Itaalia algatuse (mida kirjeldatakse üksikasjalikult tema programmis) käivitada ELi tasandil arutelu automaatsete stabilisaatorite üle, pöörates erilist tähelepanu euroala hõlmava töötushüvitiste kava võimalikule loomisele;
 32. rõhutab, kui oluline on kõnealuses kontekstis aktiivne ja kaasav tööturupoliitika kui tööhõive edendamise strateegiline vahend; väljendab sügavat muret asjaolu pärast, et mitu liikmesriiki on töötuse suurenevast määrast hoolimata vähendanud eelarveeraldisi aktiivsele ja kaasavale tööturupoliitikale; kutsub liikmesriike üles suurendama aktiivse tööturupoliitika haaret ja tõhusust tihedas koostöös tööturu osapooltega;
 33. väljendab heameelt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta otsuse nr 573/2014/EL (avalike tööturuasutuste koostöö tõhustamise kohta) vastuvõtmise üle; võtab teadmiseks 2014. aasta jaanuari ettepaneku EURESe portaali (Euroopa tööalase liikuvuse portaali) kohta; nõuab, et parlament ja nõukogu arutleksid kiiremas korras reformi üle, et EURESe portaalist saaks tõhus vahend ELi-sisese tööjõu liikumise edendamiseks kooskõlas määruses (EL) nr 1296/2013 kehtestatud sätetega ning eesmärgiga edendada mitmekesisust; tuletab meelde, et liikuvus peab jääma vabatahtlikuks ega tohi piirata jõupingutusi luua kohapeal kvaliteetseid töökohti ja koolitusvõimalusi; rõhutab, et usaldusväärne professionaalne teave teiste liikmesriikide töö- ja elutingimuste kohta on hästi toimiva Euroopa Majanduspiirkonna eeltingimus;
 34. juhib tähelepanu selliste töötajate, eriti noorte inimeste suurenevale arvule, kes lahkuvad oma päritoluriigist, et otsida teistes liikmesriikides töövõimalusi; nõuab tungival, et komisjon koos liikmesriikidega edendaks tööjõu liikuvust ELis, et tagada liikumisvabadus, austades samal ajal võrdse kohtlemise põhimõtet ning kaitstes palku ja sotsiaalseid standardeid; palub, et iga liikmesriik kehtestaks sotsiaalsed ja tööjõuga seotud tingimused, mis on kooskõlas strateegiaga „Euroopa 2020”;

35. tunneb muret, et loodusteaduste, tehnoloogia, inseneriteaduste ja matemaatika valdkonna pakkumine ei vasta ettevõtjate suurenevale nõudmisele eelolevatel aastatel, mis vähendab ELi tööjõu suutlikkust kohaneda ja edasi areneda; kutsub liikmesriike üles investeerima haridus- ja koolitussüsteemide ajakohastamisse, sealhulgas elukestvasse õppesse, eeskätt duaalsetesse õppekavadesse, ning lihtsustama üleminekut koolist tööle;
36. on veendunud vajaduses parandada noorte juhtimis-, haldus- ja ettevõtlusalaseid oskusi, et võimaldada uutel ettevõtjatel ja idufirmadel kasutada ära uusi turge ja realiseerida oma kasvupotentsiaal, et noored saaksid tööandjateks, mitte ainult töötajateks;
37. märgib, et pangalaenu on endiselt kõige levinum rahastamisallikas ELis; on veendunud, et kasu võivad pakkuda ka innovatiivsete kavade ja pangaväliste võimaluste kaudu toimivad uued rahastamisviisid, nagu ühisrahastamine, VKEde äriinglid, vastastikused laenu, mikrolaenu, kergesti ligipääsetavad mikrokrediitiasutused ja muud vahendid, mis võivad pakkuda hädavajalikke investeeringuid, et idufirmad saaksid kasvada ja luua töökohti;
38. väljendab heameelt noorte töötuse määra languse üle, kuid rõhutab, et see on sellegipoolest lubamatult kõrgel tasemel: 22% ELi 28 liikmesriigis ja 23,1% euroalas; juhib tähelepanu asjaolule, et erinevused liikmesriikide vahel on murettekitavad (7,8% Saksamaal ja 56,3% Kreekas (2014. aasta aprillis)); rõhutab, et töökohtade ebakindlus ja vaeghõive on samuti suurenenud, pidades silmas, et isegi need noored, kes on leidnud töökohta, töötavad sageli ebakindlatel tingimustel või mittevabatahtlikult osalise tööajaga (keskmiselt 43% noortest võrreldes 13% täiskasvanud töötajatega); väljendab samuti muret töötute ja kodutute noorte suureneva arvu pärast paljudes liikmesriikides;
39. tunneb heameelt noortegarantii nimetamise üle enamikus riigipõhistes soovitusetes; palub komisjonil tähelepanelikult jälgida 2014. aasta riigipõhistes soovitusetes kindlaks tehtud probleeme seoses pakkumiste kvaliteedi, mittetöötavatele ja mitteõppivatele noortele suunatud aktiivse teavitustegevuse puudumise, riiklike tööhõiveasutuste haldussuutlikkuse ja kõikide asjaomaste partnerite tulemusliku kaasamise puudumisega, ning samal ajal teha kindlaks parimad tavad, mille alusel võiks programme paremaks muuta; nõuab rohkem läbipaistvust rakendamise järelevalves, rohkem sihikindlust nende liikmesriikidega tegelemisel, kes ei tee edusamme, ning assigneeringute varasemasse perioodi toomise paremat kasutamist; rõhutab seoses sellega, et noorte tööhõive algatust tuleks pidada kõigile liikmesriikidele stiimuliks kasutada Euroopa Sotsiaalfondi noortega, eeskätt nende vaesuse ja sotsiaalse kaasatusega seotud laiemate projektide rahastamiseks;
40. palub komisjonil teha ettepaneku Euroopa raamistiku kohta, millega kehtestataks noortegarantiide – sealhulgas praktika- ja töökohtade kvaliteet, inimväärset palga noortele ning juurdepääs tööhõiveteenustele ja õigustele – rakendamise miinimumstandardid ning mis hõlmaks noori vanuses 25–30; palub liikmesriikidel kasutada olemasolevat eelarvet tõhusalt ning rakendada noortegarantiisid viivitamata; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles muutma noortegarantiid prioriteediks, kuivõrd eelarveassigneeringud on koondatud kahte esimesse aastasse; nõuab, et olemasolevat eelarvet suurendataks mitmeaastase finantsraamistiku lubatud vahehindamise käigus, pidades silmas, et Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni hinnangul on vaja noorte tööpuuduse probleemi lahendamiseks euroalas vähemalt 21 miljardi euro suurust

summat; peab seda suurendamist vajalikuks investeringuks, arvestades noorte töötuse probleemi lahendamata jätmise igal aastal põhjustatud tohutut majanduslikku kahju, mis ulatub 153 miljardi euroni ja vastab 1,2%-le ELi SKPst (Eurofound, 2012)¹;

41. toonitab, kui oluline on rõhutada praktiliste oskuste ja kutseõppe duaalse süsteemi tähtsust, mis muudab noored tööturul konkurentsivõimelisemaks;
42. kutsub liikmesriike üles parandama ettevõtjate ja haridussektori koostööd kõigil tasanditel;
43. võtab teadmiseks nõukogu 2014. aasta märtsi soovitusel praktika kvaliteediraamistiku kohta, et ennetada noorte töötajate diskrimineerimist ja ärakasutamist; palub komisjonil ja liikmesriikidel lisada need soovitused Euroopa poolaasta osana riiklikesse reformikavadesse ja riigipõhistesse soovitustesse;
44. märgib murelikult, et naiste töötuse määrad on kõrgemad kui üldised määrad (11,7% ELi 18 liikmesriigis ja 10,4% ELi 28 liikmesriigis, võrreldes vastavalt 11,5% ja 10,2%); nõuab seega konkreetseid kvaliteetsete töökohtade loomise kavasid, mis sisaldavad naistele suunatud meetmeid; nõuab soolise aspekti arvestamist soovitustes ning toonitab, et muud soovitused ei tohi ohustada soolise võrdõiguslikkuse suurendamist ja naiste tööturul osalemist; nõuab konkreetsete soovituste koostamist, eesmärgiga vähendada palkade ja pensionide soolist erinevust, mis mitte ainult ei pidurda majandust ja konkurentsivõimet, vaid on ka märk sotsiaalsest ebaõiglusest;
45. tunneb heameelt soovituste üle, milles käsitletakse naiste vähest osalemist tööturul; kutsub komisjoni üles lisama järgmisse iga-aastasessse majanduskasvu analüüsi laiema vaate soolisele võrdõiguslikkusele, mis ulatub kaugemale tööhõive määradest; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles käsitlema tööturu soolist segregatsiooni ning hooldamiskohustuste ebaühtlast jaotumist; nõuab taskukohase hinnaga ja kvaliteetseid avalikke teenuseid laste ja ülalpeetavate hoolduse valdkonnas, mis võimaldaks hooldajatel ja eeskätt naistel naasta tööle ning lihtsustaks töö ja eraelu sobitamist;
46. kutsub liikmesriike üles pöörama erilist tähelepanu ebasoodsas olukorras olevate rühmade kõrgele töötuse määrale, seades prioriteediks liitumise tööturuga ja integreerumise tööturule ning liitumis- ja integratsioonipoliitika süvalaiendamise, sest tööhõive on eduka integratsiooni võti;
47. on väga mures pikaajaliste töötute pärast ning eakate töötajate pärast, kes seisavad silmitsi suurema tööpuudusega ja lisaraskustega tööturule naasmisel; kutsub liikmesriike üles kasutama täielikult ära Euroopa Sotsiaalfondi, et aidata nendel töötajatel edukalt tööturule naasta;
48. märgib murega, et vanemad kui 40-aastased töötajad ei saa paljudel juhtudel enam töökohal asjakohast koolitust ja täiendõpet; kutsub seetõttu tööandjaid, tööturu osapooli ja liikmesriikide valitsusi üles rakendama tööturul tõelise elukestva õppe ideid ja

¹ Eurofound (2012): „NEETs – young people not in employment, education or training: Characteristics, costs and policy responses in Europe” (Euroopa Liidu Väljaannete Talitus, Luxembourg).

meetmeid, et jõuda niipea kui võimalik eakamate töötajate märkimisväärselt paranenud kvalifikatsioonini;

Vaesus ja sotsiaalne tõrjutus

49. väljendab heameelt nende riigipõhiste soovitude üle, mille eesmärk on suurendada miinimumsissetuleku süsteemide, turvavõrkude ja sotsiaalkaitse piisavust ja ulatust, ning nende riigipõhiste soovitude hulga üle, mis on seotud tööturule kaasamise meetmetega; on sellegipoolest arvamisel, et komisjoni poolt 2014. ja 2015. aastaks prognoositud ebahütlasest ja ebakindlast majanduskasvust üksi ei piisa, et leevendada ränka mõju, mida kriis ja selle tagajärjed on avaldanud võitlusele vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu ning strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide saavutamisele; nõuab, et liikmesriigid järgiksid hoolikalt neile antud soovitusi ja esitaksid riiklike reformikavade raames konkreetseid sihipäraseid meetmeid, mille eesmärk on võidelda vaesusega, eriti kodutuse ja laste vaesusega;
50. kutsub komisjoni üles siduma Euroopa poolaasta tihedamalt strateegia „Euroopa 2020” sotsiaalsete eesmärkidega; on seisukohal, et riiklikes reformikavades tuleks esitada aruanne edusammude kohta riiklike vaesusevastaste eesmärke täitmisel, mis näitab panust ühiselt kokku lepitud vaesuse vähendamise peaesmärki strateegia „Euroopa 2020” raames; kutsub komisjoni üles andma edaspidi kõigile liikmesriikidele riigipõhiseid soovitusi vaesuse vastu võitlemise kohta; kutsub liikmesriike üles võtma vaesuse vähendamiseks konkreetseid sotsiaalse kaasamise ja mittediskrimineerimise meetmeid, mis on suunatud kõige suuremas sotsiaalse tõrjutuse ohus olevatele rühmadele; palub liikmesriikidel rakendada terviklikku aktiivse kaasamise strateegiat, pakkudes oma riigi tavade (sealhulgas kollektiivlepingutes või liikmesriigi õigusaktides kehtestatud sätete) alusel miinimumsissetulekut ja sotsiaalkindlustussüsteemi;
51. kutsub liikmesriike üles, võttes arvesse nõukogu 9. ja 10. detsembri 2013. aasta soovitud romade tõhusaks integreerimiseks liikmesriikides võetavate meetmete kohta, rakendama pikaajalisi ja integreeritud meetmeid roma kogukondade majandusliku ja sotsiaalse kõrvalejäetuse vähendamiseks, võttes eelkõige vastu meetmed nende integreerimiseks tööturule, sealhulgas sotsiaalabi ja kaasamise tugevdatud seoste kaudu, ning suurendades roma laste koolikohustuse täitmist ja vähendades koolist väljalangemist;
52. kutsub komisjoni üles võtma viivitamata käsile kõikjal ELis murettekitavalt suurenenud laste vaesuse probleemi, kehtestades laste tagatise vaesuse vastu; usub, et selline tagatis on väga tähtis, et kaitsta lapsi, keda mõjutavad praeguse majandus- ja sotsiaalkriisi tagajärjed;
53. peab kahetsusväärseks asjaolu, et komisjon esitas soovitud pensionide kohta, ilma et oleks võtnud arvesse parlamendi seisukohta asjaomaste roheliste ja valgete raamatute kohta; rõhutab, et pensionireformid nõuavad riiklikku poliitilist ja sotsiaalset ühtekuuluvust ning nende edukuse tagamiseks tuleks nende üle läbi rääkida tööturu osapooltega, ning et liikmesriikide pensionisüsteemide vajalikud tervikreformid tuleks välja töötada ja vastu võtta nende jätkusuutlikkust silmas pidades, seadmata samal ajal ohtu pensionide piisavat taset, ning need peaksid olema täielikult kooskõlas strateegia „Euroopa 2020” majanduslike ja sotsiaalsete prioriteetidega;

54. peab kahetsusväärseks asjaolu, et palgavaeste või kodutuse probleemi käsitleti väga vähestes riigipõhistes soovitustes; toonitab, et esile on kerkinud kesk- ja töölisklassi mõjutavad uued vaesuse vormid ning raskused hüpoteeklaenude tagasimaksmisel on toonud kaasa sagenevad väljatõstmised ja sundvõõrandamised; kutsub komisjoni üles käsitlema 2015. aasta majanduskasvu analüüsis üksikasjalikult nende inimeste vaesust, kelle seos tööturuga on piiratud või puudub sootuks; soovib komisjonil ja liikmesriikidel ajada integreeritud poliitikat, mis soosib taskukohast ja sotsiaalmajutust, tõhusat ennetuspoliitikat, mille eesmärk on vähendada väljatõstmiste arvu, ning samuti tõusuteel oleva energiavaesuse vastu suunatud poliitikat;
55. tunneb heameelt asjaolu üle, et mõnedes riigipõhistes soovitustes käsitletakse võitlust laste vaesuse vastu ja taskukohaseid lastehoiuteenuseid, kuid nõuab, et madala sissetulekuga peredele oleks suunatud rohkem meetmeid; nõuab, et esitataks rohkem soovitusi sotsiaalse kaasatuse strateegiate kohta, sealhulgas võitluse kohta vaesuse kõige äärmuslikumate vormide, nt kodutuse vastu;
56. võtab teadmiseks, et komisjon toetab aktiivse kaasamise strateegiaid; on aga veendunud, et sellised strateegiad peavad sisaldama meetmeid puuetega ja vähenenud töövõimega inimeste integreerimiseks tööturule; julgustab liikmesriike kaaluma lisandväärtust, mida annab tööandjate stimuleerimine tööturust kõige kaugemal olivate töövõtjateks, arendades välja kohustuste ja tugivõrgustike hästi tasakaalustatud kogumi, mis hõlmab kõiki liikmesriikide tööturupoliitika väljaarendamises osalejaid;
57. kutsub komisjoni üles toetama ELi rahaliste vahendite tõhusat ja tulemuslikku kasutamist, et vähendada vaesust partnerluste abil, kuhu on kaasatud kodanikuühiskond; palub liikmesriikidel, eriti kõrgemate töötuse ja vaesuse määradega liikmesriikidel, kaaluda Euroopa Sotsiaalfondiga seotud kavade rahastamiseks ühtekuuluvuse jaoks ette nähtud rahalistest vahenditest 25% kasutamist; nõuab seoses kõrgete vaesusmääradega samuti selle hindamist, kas enim puudustkannatavatele isikutele suunatud Euroopa abifond on piisavalt hästi rahastatud, ja kui mitte, siis mitmeaastase finantsraamistiku vahehindamise käigus lisavahendite võimaluse kaalumist;
58. nõustub komisjoniga, et liikmesriigid peavad astuma kodutuse vastu tervikstrateegiate abil, mis põhinevad ennetamisel, eluasemel põhinevatel lähenemisviisidel, kodutute väljatõstmist käsitlevate eeskirjade ja tavade läbivaatamisel ning kodutute kriminaliseerimise lõpetamisel; nõuab riikidevaheliste heade tavade vahetamise ja vastastikuse õppimise parandamist ning tunnustab programmi „Progress” rolli selles kontekstis;
59. kiidab soovitusi investeerida haridusse, kuid on mures asjaolu pärast, et üle 20 liikmesriigi on kulutusi haridusele suhteliselt (protsendina SKPst) vähendanud, seades nii viisi ohtu kasvu- ja töökohtade loomise potentsiaali ning konkurentsivõime; juhib tähelepanu asjaolule, et selliste investeeringute vähendamine suurendab ELi struktuurilist nõrkust, arvestades ebakõla oskustöölise kasvava vajaduse ja tõsiasja vahel, et mitmes liikmesriigis on praegu suur osa tööjõust madala kvalifikatsiooniga;
60. võtab teadmiseks komisjoni soovitusi reformida tervishoiusüsteeme, et täita eesmärk tagada taskukohasel moel üldine avalik juurdepääs kvaliteetsele arstiabile ning kindlustada tervishoiusüsteemide finantsiline jätkusuutlikkus;

Demokraatlik legitiimsus

61. tuletab meelde üleskutset kodanikuühiskonna sidusrühmade suuremaks ja struktureeritumaks kaasamiseks riigi ja ELi tasandil, et tagada Euroopa poolaasta legitiimsus ja suurendada selle tõhusust; ootab sellega seoses, et komisjon kaasaks plaani kohaselt sotsiaaldialoogi komitee raames tööturu osapooli enne 2015. aasta majanduskasvu analüüsi vastuvõtmist;
62. kritiseerib asjaolu, et kõik liikmesriigid ei ole riiklike reformikavade koostamisse kaasanud riiklikku parlamenti ega riiklikke tööturu osapooli ja kodanikuühiskonda; kutsub liikmesriike üles lisama oma riiklikku reformikavasse üksikasjalikku ülevaadet, milles selgitatakse, kes ja missugusel viisil osalesid; palub komisjonil koostada ülevaate parlamendimenetluste ja sidusrühmade Euroopa poolaastasse kaasamise erinevate riiklike tavade kohta;
63. tunneb muret, et nendele liikmesriikidele, kellele on määratud finantsabi programm, ei ole strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide kohta antud ühtegi soovitus; kutsub komisjoni üles hindama majandusliku kohandamisprogrammi mõju edusammudele strateegia „Euroopa 2020” peaesmärkide suunas ja esitama muudatusettepanekuid, mille eesmärk on viia kohandamisprogramm kooskõlla strateegia „Euroopa 2020” eesmärkidega.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	30.9.2014
Lõpphääletuse tulemus	+: 41 -: 5 0: 4
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Guillaume Balas, Beatriz Becerra Basterrechea, Tiziana Beghin, Vilija Blinkevičiūtė, David Casa, Ole Christensen, Martina Dlabajová, Lampros Fountoulis, Arne Gericke, Marian Harkin, Jan Keller, Adam Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Zdzisław Krasnodębski, Kostadinka Kuneva, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Patrick Le Hyaric, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Thomas Mann, Dominique Martin, Georgi Pirinski, Terry Reintke, Sofia Ribeiro, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog, Renate Weber, Tatjana Ždanoka, Jana Žitňanská
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Daniela Aiuto, Maria Arena, Georges Bach, Heinz K. Becker, Deirdre Clune, Tania González Peñas, Sergio Gutiérrez Prieto, António Marinho e Pinto, Edouard Martin, Evelyn Regner, Helga Stevens, Ivo Vajgl, Gabriele Zimmer

24.9.2014

KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS

majandus- ja rahanduskomisjonile

majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta ja 2014. aasta prioriteetide rakendamise kohta
(2014/2059(INI))

Arvamuse koostaja: Gerben-Jan Gerbrandy

ETTEPANEKUD

Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon palub vastutaval majandus- ja rahanduskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab, et ELi liikmesriikide majanduse keskkonnasäästlikumaks muutmine toetab pikaajalist ja kriisikindlat kasvu, suurendab konkurentsivõimet ja aitab luua töökohti, parandades ühtlasi liidu energiajulgeolekut ja energiavarustuse sõltumatust, ning toonitab, et keskkonnasäästlikku majandust tuleks pidada majanduse arengu võimsaks katalüsaatoriks;
2. palub komisjonil lisada ELi majanduse keskkonnasäästlikumaks muutmine täielikult 2015. aasta majanduskasvu analüüsi, Euroopa poolaasta ja strateegia „Euroopa 2020” prioriteetide hulka, et toetada liidu üleminekut ressursitõhusale ja vähese CO₂-heitega majandusele;
3. rõhutab, et ressursi- ja energiatõhususe suurendamine aitab Euroopa ettevõtjatel ning eelkõige väikestel ja keskmise suurusega ettevõtjatel saavutada kokkuvõidu, hõlvata kasvavad turud ja vähendada vajadust tooraine järele;
4. kordab, et keskkonda kahjustavate toetuste maksmine tuleb 2020. aastaks astmeliselt lõpetada ja tööjõu maksustamise asemel tuleb maksundus rajada majanduskasvuks soodsamale alusele, näiteks keskkonnamaksudele;
5. rõhutab, et ressursitõhususe parandamine on väga tähtis, sest see suurendab konkurentsivõimet, võimaldades kokkuvõidu ning vähendades toorme- ja energiasõltuvust; kordab seetõttu oma üleskutset võtta ressursitõhusust Euroopa poolaasta tegevuskavas arvesse;

6. on seisukohal, et Euroopa poolaasta peaks võtma arvesse ka taastuvenergia ja energiatõhususe kohta olemasolevaid andmeid; peab taunimisväärselt komisjoni hiljutistest hinnangutest ilmnevat asjaolu, et EL suudab saavutada üksnes poole oma 20%-lise energiasäästu eesmärgist ning et liikmesriigid jäävad oma praeguste kavade põhjal tõenäoliselt kaugemale maha strateegias „Euroopa 2020” püstitatud eesmärgist suurendada energiatõhusust 20%; kutsub liikmesriike üles tegema oma riiklike reformikavade raames suuremaid jõupingutusi riiklike energiatõhususeesmärkide saavutamiseks;
7. arvab, et nii Euroopa poolaasta tegevuskavas kui ka strateegia „Euroopa 2020” läbivaatamisel tuleks ressursitõhususe seisukohast rakendada mõõtmis- ja võrdlusmetoodikat ning arvestada põhinäitajat ja -eesmärki;
8. on seisukohal, et Euroopa poolaasta peaks hõlmama ka aruandlust taastuvenergia ja energiatõhususe kohta liidu õigusaktides sätestatud õiguslikult siduvate eesmärkide alusel;
9. kordab oma üleskutset edendada ökoinnovatsiooni, esitades Euroopa poolaasta raames konkreetseid soovitusi, kuna see annab uutele ettevõtetele selged väljavaated ja elavdab keskkonnasäästlikumate töökohtade abil traditsioonilisi sektoreid;
10. märgib, et 2014. aasta majanduskasvu analüüsis liikmesriikide vahel ilmnunud erinevused vähendavad keskkonnasäästliku majanduse kasvupotentsiaali; toonitab seetõttu, et ELi jäätmekäitlust käsitlevad õigusaktid, kaasa arvatud miinimumeesmärgid, tuleb riiklike jäätmetekke vältimise ja jäätmekäitluse strateegiate abil kiiremas korras täielikult rakendada, ning et samuti tuleb rakendada ELi energiatõhususe nõuded;
11. märgib, et ELis tekib inimese kohta aastas keskmiselt ikka veel umbes viis tonni jäätmeid ja sellest võetakse tõhusalt ringlusse veidi rohkem kui kolmandik; rõhutab asjaolu, et Euroopa peaks tegema suuremaid edusamme jäätmete ressursiks muutmisel ja jätkusuutlike jäätmekäitlusviiside edendamisel (nt ringlussevõtt); kutsub liikmesriike üles jäätmeid käsitlevaid Euroopa õigusakte riigi tasandil täielikult rakendama, et vähendada praeguseid erinevusi ja liikuda parema ringmajanduse suunas;
12. rõhutab vajadust suurendada nõukogu tasandil ELi keskkonnaministrite osalemist Euroopa poolaasta protsessis;
13. rõhutab, kui oluline on tõhus ja jätkusuutlik tervishoiusüsteem patsientide jaoks ja üldise pikaajalise investeeringuna majandus- ja sotsiaalkasvu; toonitab asjaolu, et kõik Euroopa tervishoiusüsteemid (kus töötab kokku 8% kõikidest Euroopa töötajatest ja mis moodustavad 10% ELi SKPst) peaksid 2014. aasta majanduskasvu analüüsi kohaselt pakkuma edaspidi märkimisväärselt paremaid tööhõivevõimalusi; kutsub seega komisjoni üles panema oma riigipõhiste soovitude paketi rohkem rõhku sellele, milliseid reforme on vaja riiklike tervishoiusüsteemide jätkusuutlikkuse, innovatsiooni, tõhususe ja kvaliteedi toetamiseks, ning nõuab tervishoiupoliitikat käsitlevate eriteadmiste kaasamist Euroopa poolaasta protsessi;
14. võtab teadmiseks soovitud kulutõhusama tervishoiu kohta; rõhutab asjaolu, et kuigi kvaliteetsete tervishoiusüsteemide tõhususe ja finantsalase jätkusuutlikkuse tugevdamine on oluline, peavad sellega kaasnema konkreetset kohustused, et tagada kvaliteetsete tervishoiuteenuste kättesaadavus, mis aitab suurendada ka sotsiaalset ühtekuuluvust ja

võidelda sotsiaalse tõrjutuse vastu;

15. kutsub komisjoni üles töötama välja usaldusväärsed meetmed kvaliteetsete tervishoiuteenuste kättesaadavuse ja tervishoiusüsteemide toimimise hindamiseks, et aidata vähendada erinevusi ja tervishoius esinevat ebavõrdsust nii liikmesriikide vahel kui ka sees.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÖPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	24.9.2014
Lõpphääletuse tulemus	+: 53 -: 15 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Catherine Bearder, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Mireille D'Ornano, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Jørn Dohrmann, Ian Duncan, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Ashley Fox, Francesc Gambús, Iratxe García Pérez, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, György Hölvényi, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Valentinas Mazuronis, Susanne Melior, Massimo Paolucci, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Frédérique Ries, Michèle Rivasi, Teresa Rodríguez-Rubio, Annie Schreijer-Pierik, Dubravka Šuica, Tibor Szanyi, Nils Torvalds, Jadwiga Wiśniewska
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Paul Brannen, Nicola Caputo, Herbert Dorfmann, Jo Leinen, James Nicholson, Marijana Petir, Christel Schaldemose, Michaela Šojdrová, Bart Staes, Theodor Dumitru Stolojan
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (kodukorra art 200 lg 2)	Elisabeth Köstinger, Barbara Spinelli

26.9.2014

SISETURU- JA TARBIJAKAITSEKOMISJONI ARVAMUS

majandus- ja rahanduskomisjonile

majanduspoliitika koordineerimise Euroopa poolaasta ja 2014. aasta prioriteetide rakendamise kohta
(2014/2059(INI))

Arvamuse koostaja: Sergio Gaetano Cofferati

ETTEPANEKUD

Siseturu- ja tarbijakaitsekomisjon palub vastutaval majandus- ja rahanduskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- võttes arvesse oma 25. veebruari 2014. aasta resolutsiooni ühtse turu juhtimise kohta Euroopa 2014. aasta poolaasta raames¹,
 - võttes arvesse komisjoni 13. novembri 2013. aasta aruannet pealkirjaga „Majanduskasvu ja tööhõive ühtne turg: liikmesriikides tehtud edusammude ja järelejäänud tõkete analüüs – panus 2014. aasta majanduskasvu analüüsi” (COM(2013)0785),
 - võttes arvesse komisjoni 2. juuni 2014. aasta teatist „2014. aasta Euroopa poolaasta: riigipõhised soovitusel – majanduskasv” (COM(2014)0400),
1. märgib, et strateegia „Euroopa 2020” eesmärgid tuleb veel saavutada, ja usub, et vajaliku ajakohastamise eesmärgil tuleb praeguse lõhe ületamiseks kehtestada tõhusamad meetmed;
 2. palub, et komisjon kasutaks võimalust, mida pakuvad strateegia „Euroopa 2020” vahekokkuvõtte ja koondsuuniste läbivaatamine, et tugevdada ühtse turu (sh järjest suuremat tähtsust omandava digitaalarengu tegevuskava) rolli majanduskasvu, innovatsiooni ja töökohtade osas ning suurendada ELi konkurentsivõimet peamistes, majanduskasvu seisukohast olulistest valdkondades, milleks on teenustesektor, energiasektor, transpordisektor ja digitaalne ühisturg;
 3. kordab oma komisjonile tehtud üleskutset esitada strateegia „Euroopa 2020”

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2014)0130.

vahehindamise raames ettepanekud ühtse turu klassifitseerimiseks Euroopa poolaasta eraldi sambana, sealhulgas sellekohased konkreetsed suunised ja riigipõhised soovitused;

4. kiidab heaks muudatuse 2014. aasta riigipõhistes soovitustes suurendada majanduskasvu ja tööhõivet; tunneb sellega seoses heameelt komisjoni töö üle ühtse turuga seotud riigipõhiste soovituste kindlaksmääramisel, ent nõuab otsusekindlamaid jõupingutusi riiklike ja ELi poliitikavaldkondade juhtimisel ja kooskõlastamisel ning samaaegset struktuurireformide jätkamist, mis aitaks tugevdada ühtset turgu, et kõrvaldada turu toimimisega seotud takistused ja saada tulu selle potentsiaalset, eesmärgiga edendada arukat, kestlikku ja kaasavat majanduskasvu ja luua töökohti, eelkõige noortele; rõhutab sellega seoses vajadust säilitada dünaamika ühtse turu poliitikaprioriteetide puhul, mis on määratud kindlaks teenuste, võrgustike ja digitaalrajatise valdkonnas; rõhutab, et riigipõhiste soovituste täitmise hindamisel tuleks uurida ka seda, kuidas saavad peamised sidusrühmad ühtsest turust kasu;
5. nõuab suuremate pingutuste tegemist, et edendada ettevõtetele ja kodanikele kättesaadavaid ühtse turu vahendeid, sealhulgas ühtseid kontaktpunkte, et nad oleksid teadlikumad olemasolevatest võimalustest luua ühtsel turul majanduskasvu ja töökohti;
6. juhib tähelepanu töötleva tööstuse potentsiaalile ühtsel turul; rõhutab sellega seoses piirangute vähendamise olulisust tööstustoodete tootmisel, turustamisel ja hankimisel tootmissektoris;
7. toetab komisjoni tööd reguleeritud kutsealade valdkonnas, aga peab vajalikuks võtta rohkem meetmeid riiklikul tasandil kehtestatud piirangute vastu, eriti nende vastu, mis mõjutavad ligipääsu reguleeritud kutsealadele, eesmärgiga toetada ühtsel turul tööhõivet, majanduskasvu ja kvalifitseeritud spetsialistide liikuvust; nõuab ka piirangute suuremat järelevalvet kaupade ühtsel turul;
8. on seisukohal, et Euroopa poolaasta protsess peab olema kaasav ja poliitilised eelistused tuleb läbi rääkida ka väljaspool valitsusringkondi, eesmärgiga laiendada liikmesriikide vastutust ning tõhusalt rakendada nii majanduse kui ka ühtse turu juhtimist; märgib, et liikmesriikide parlamentide ja kodanikuühiskonnaga peetaval arutelul on usalduse taastamisel ühtsesse turgu väga oluline roll; nõuab sellega seoses komisjoni toetust liikmesriikide abistamisel ühtset turgu käsitlevate keerukate õigusaktide rakendamisel;
9. on arvamusel, et Euroopa poolaasta protsessi raames on vaja avatumat ja tõhusamat poliitilist koordineerimist, eelkõige liikmesriikide parlamentide suurema kaasamise, tööturu osapoolte suurema ja varem antava panuse ning Euroopa Parlamendi õiguste tugevdamise abil;
10. tunnistab, et ühtne turg on Euroopa projekti üks kõige olulisemaid elemente, mis toob kasu nii kodanikele kui ka ettevõtetele; rõhutab, et ühtne turg on jätkuvalt väga killustatud ning veel on kasutamata suur majanduskasvu, innovatsiooni ja tööhõive potentsiaal; kutsub Euroopa Komisjoni ja liikmesriike üles täitma oma kohustusi ning kindlustama ELi muude tähtsaimate prioriteetide hulgas, et ühtne turg käivitatakse uuesti;
11. juhib tähelepanu asjaolule, et Euroopa Liidu liikmesriikide majandus peab toimima nii, et selles kasutatakse täielikult ära vastastikust seotust ühtsel turul, võttes samas arvesse

liikmesriikide erinevaid arenguetappe ja prioriteete; on seisukohal, et erilist tähelepanu tuleks pöörata nii tööstusele kui ka teenustele, eesmärgiga edendada tootmissüsteemide tõhusat sidusust ja positiivset ülekanduvat mõju kogu ühtsele turule;

12. on arvamusel, et avaliku ja erasektori vahendite piisavad eraldised ja kasutamine on esmatähtis, et elavdada reaalmajandust ja kiirendada kõikide liikmesriikide taastumist ning saavutada ressursitõhus majandus; tunneb seetõttu heameelt Euroopa Komisjoni presidendi Jean-Claude Junckeri esitatud 300 miljardi euro suuruse investeerimisprogrammi ettepaneku üle; toetab komisjoni soovitusi pidada esmatähtsaks riiklikke investeringuid infrastruktuuri, teadusuuringutesse, innovatsiooni ja inimkapitali; rõhutab vajadust tõhustada juurdepääsu rahastamisele ja juhib tähelepanu sellele, et suured erinevused laenu saamisel suurendavad kasvavaid sisemisi lahknemissuundumusi veelgi; on ka arvamusel, et neid investeringuid tuleks kasutada järjepideva ja tervikliku tööstuspoliitika käivitamiseks ning nendega peaks kaasnema eritähelpanu töökohtadele, eriti noorte jaoks;
13. nõuab tungivalt, et komisjon võtaks lisameetmeid, eesmärgiga parandada VKEde (sh digitaalkeskonna idufirmade) ligipääsu rahalistele vahenditele ning tagada ettevõtluskeskkonna parandamine, menetluste lihtsustamine ning halduskoormuse vähendamine ettevõtete jaoks ühtsel turul;
14. peab VKEde ligipääsu lihtsustamist rahalistele vahenditele prioriteediks ning kutsub üles täielikult rakendama ettevõtete ja VKEde konkurentsivõime programmi (COSME) (2014–2020);
15. peab vajalikuks Euroopa taasindustrialiseerimist strateegiliste sektorite toel; kutsub seetõttu komisjoni ja liikmesriike üles töötama välja ühist ja kiireloomulist strateegiat, et tugevdada Euroopa tööstust eesmärgiga suurendada õiglast konkurentsivõimet ja luua kvaliteetseid töökohti;
16. jagab komisjoni muret selliste rahvusvaheliste ettevõtete arvu kasvu pärast, kes rakendavad äriühingu tulumaksu strateegiaid ja kasutavad ära maksusüsteemide erinevusi, et vähendada oma üldist maksukoormust või sellest kõrvale hoiduda; rõhutab, et on vaja paremat ja tugevamat maksude kooskõlastamist, et tagada võrdsed tingimused ning vältida ebaausat konkurentsi ja kahjulikke moonutusi ühtsel turul;
17. on seisukohal, et põhjaliku analüüsi alusel tuleb luua tervet ELi hõlmav maksuteabesüsteem, mille eesmärk ei oleks mitte eri riikide maksustruktuuride ühtlustamine, vaid nendevaheline pidev ja läbipaistev kooskõlastamine ning arvepidamine liikmesriikides toimivate maksude alandamise ja tõstmise üle; märgib, et sellise süsteemi toimimise aluseks sobiks väga hästi Euroopa poolaasta raamistik, sest koos muude konkreetsete makromajanduslike meetmetega suudaks see pidada nõuetekohaselt arvet liikmesriikides kasutatavate eri maksupoliitikate üle, võttes täiel määral arvesse asjaomaste liikmeriikide üldist majandusprognosi, põhimõtteid ja tulevikuväljavaateid ning ühiseid Euroopa eesmärke; ärgitab seda arvestades komisjoni ja liikmesriike kaasama Euroopa poolaastasse strateegiat, mille eesmärk on vähendada maksuerinevusi;
18. on arvamusel, et ühtne turg on väga oluline majanduskasvu tegur ning komisjoni kindlaks määratud sektoritel – teenused, finantsteenused, transport, energia ja digitaalne turg – on

ülitähitis roll selle täielikus integratsioonis;

19. rõhutab, et majanduskriis on märkimisväärselt halvendanud paljude Euroopa kodanike elutingimusi ja toonud kaasa ebavõrdsuse ja vaesuse järsu suurenemise; juhib tähelepanu sellele, et kodanike ja ettevõtete juurdepääs kvaliteetsetele, taskukohastele ja tõhusatele avalikele teenustele on majanduskasvu edendamisel kõige olulisem, kindlustades samas sotsiaalse ühtekuuluvuse ja vaesuse vähendamise ning võimaldades vastupanuvõimelisemat majandust ja ühiskonda;
20. nõuab, et loodaks tõeline energia siseturg, millega tagataks õiglane turulepääs, tarbijakaitse kõrge tase ning juurdepääsetav turg, eriti VKEdele;
21. rõhutab, et Euroopa poolaasta pakub suurepäraselt võimalust, et kannustada liikmesriike suurendama pingutusi digitaalse ühtse turu nimel, mis ei tähenda ainult suuremat majanduskasvu ja rohkem töökohti, eriti VKEde sektoris ja noorte hulgas, vaid ka tulevikule suunatud kaasaegset ELi;
22. usub, et liikmesriigid peavad suurendama jõupingutusi, et ajakohastada oma riiklike haldusorganeid, viia selleks lõpule oma vastavad avaliku halduse seaduste reformid, tagada rohkem ja paremini kättesaadavad digitaalteenused kodanikele ja ettevõtjatele, vähendada kulusid ja suurendada tõhusust, soodustada riiklike haldusorganite piiriülese koostöö ja koostegutsemisvõime raamistikke; toonitab asjaolu, et ELi riigihanke- ja kontsessiooniteemaliste õigusaktide täielik ja kiire rakendamine annaks suurepärase võimaluse tõhustada innovatsiooni ja VKEde ligipääsu ning ajakohastada riiklike haldusorganeid nii valitsuse kui ka kohalikul tasandil, suurendades selleks avaliku sektori kulutuste ja investeeringute kvaliteeti, tulemuslikkust ja läbipaistvust;
23. on seisukohal, et väga oluline on muuta digitaalteenuseid käsitlevate riiklike eeskirjade praegust killustatust ning ehitada üles innovaatilisem ja läbipaistvam digitaalne ühtne turg, mis põhineb usaldusväärsel konkurentsil ning tagab ligipääsetavuse ja tarbijakaitse kõrge taseme.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	25.9.2014
Lõpphääletuse tulemus	+: 28 -: 2 0: 7
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Dita Charanzová, Carlos Coelho, Sergio Gaetano Cofferati, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, Nicola Danti, Pascal Durand, Vicky Ford, Ildikó Gáll-Pelcz, Maria Grapini, Robert Jarosław Iwaszkiewicz, Marlene Mizzi, Eva Paunova, Jiří Pospíšil, Marcus Pretzell, Robert Rochefort, Virginie Rozière, Andreas Schwab, Olga Sehnalová, Ivan Štefanec, Catherine Stihler, Mylène Troszczynski
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Tiziana Beghin, Biljana Borzan, Birgit Collin-Langen, Andrzej Duda, Jussi Halla-aho, Adam Szejnfeld, Marc Tarabella, Ulla Tørnæs, Matthijs van Miltenburg, Lambert van Nistelrooij, Kerstin Westphal, Theodoros Zagorakis, Marco Zullo
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (kodukorra art 200 lg 2)	Gabriel Mato, Igor Šoltes

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	13.10.2014
Lõpphääletuse tulemus	+: 20 -: 18 0: 15
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Burkhard Balz, Hugues Bayet, Pervenche Berès, Udo Bullmann, Fabio De Masi, Anneliese Dodds, Markus Ferber, Jonás Fernández, Elisa Ferreira, Neena Gill, Sylvie Goulard, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Danuta Maria Hübner, Petr Ježek, Othmar Karas, Alain Lamassoure, Philippe Lambert, Werner Langen, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Notis Marias, Marisa Matias, Bernard Monot, Luděk Niedermayer, Patrick O'Flynn, Stanisław Ożóg, Dariusz Rosati, Molly Scott Cato, Peter Simon, Renato Soru, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Sampo Terho, Ernest Urtasun, Marco Valli, Cora van Nieuwenhuizen, Miguel Viegas, Jakob von Weizsäcker, Steven Woolfe, Pablo Zalba Bidegain, Marco Zanni, Sotirios Zarianopoulos
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Matt Carthy, Philippe De Backer, Eva Joly, Eva Kaili, Syed Kamall, Jeppe Kofod, Thomas Mann, Siegfried Mureşan, Eva Paunova, Michel Reimon, Maria João Rodrigues, Andreas Schwab, Tibor Szanyi, Nils Torvalds